CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

F.P.-110237

Vol. 21

ANEXĂ
LA DOSARUL LUI ZELEA CODREANU
F.P. – 110237 nam.
F.P. – 111041

21

2350847
P 011784, Vol. 21

P 11784/21

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

Stelescu, cu declararea de anarhică și teroristă a mișcării de până acum și încercarea de condamnare pe această temă.

O condamnare se obține ușor prin ordin. Totuș opinia publică va putea discerne în conștiința ei, nevinovăția noastră și jertfa noastră va crește până la cer, iar Dumnezeu, Supremul Judecător, ne va auzi și pe noi. Mi-e sufletul încărcat de nedreptăți.

× × ×

M-am întins din nou pe patul acesta de scânduri. Aștept ora [illegible] noaptea când lumea începe să plece de la biserici. Mă învelesc cu paltonul; nu pot să stau pe spate căci mă doare, da nu știu ce nu pot desluși: șira spinării, s-au mușchii? Prin crăpăturile scândurilor, prin rogojină și prin pătură vine un curent rece de pe cimentul de jos, care trece și prin haine și se oprește pe coastele slăbite.

Mă întind pe dreapta și îmi strâng genunchii la gură, mă dor șoldurile. Îmi face impresia că a copt, că e puroi. Nu pot sta pe o parte decât cinci minute, pe cealaltă mă doare la fel.

Mă gândesc la fata mamei (Cătălina). Cum dormea cu degetelele în gură și visa la Moș Crăciun, care-i aducea jucării. De Sărbătorile Crăciunului dormeam cu ea în pat. Deodată o aud plângând prin somn, o trezesc. Ce-i mamă, ce s-a întâmplat? „Moș Crăciun a căzut de pe casă cu un sac de jucării". Un înger nevinovat, care nu știe de toate durerile noastre, împlinește abia patru ani.

– O fi ora 11, mă scol, mă spăl, mă îmbrac cu paltonul

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

8-II-944 [illegible] Balog

Popescu

Mă așez pe marginea patului și mă uit la puțină lumină din jurul meu. Sunt singur. Mi-aduc aminte că am mai sărbătorit de două ori Paștele în închisoare, în 1925 la Focșani și în 1929 la Galata. Niciodată însă n'am fost așa de trist, cu atâtea dureri în inimă și copleșit de atâtea gânduri. Iau cărticica de rugăciuni și încep a citi. Mă rog lui Dumnezeu pentru toți. Pentru soția mea atât de împovărată și îndurerată, pentru mama pe care iar au călcat-o și brușcat-o comisarii din Huși, pentru tatăl meu care cine știe prin ce celulă zace în această noapte, pentru frații mei deasemenea.

Apoi pe rând pentru ostașii legionari, bătrâni sau tineri, apostoli, eroi și martiri ai credinței legionare, ridicați dela casele lor și duși cine știe prin ce închisori. Câtă jale și câte lacrimi n'or fi acum în sute de familii românești. Mă rog apoi pentru cei morți, bunici și rude, precum și prietenii care m'au iubit și ajutat în viață. — Îi văd pe rând pe toți; iată și pe Dr. Hristache și la urmă îmi apare Cârnetti cu grupul de legionari martiri căzuți pe vremea lui. In frunte lor mare îi văd chipul ca într'un tablou bătrân, bătrân de jumătate de mie de ani, cu plete lungi și cu coroană pe cap, Ștefan Domnul Moldovei. Mă rog pentru el, căci el ne-a ajutat în atâtea și atâtea ~~[illegible]~~ lupte. Iată-l și pe Generalul nostru, eroul legionar, cu serialul de martiri legionari, cu cei căzuți în ultimele lupte. Iată-l lângă

CNSAS
Directia Cercetare,
Expoziții, Publicații

General, în cămașă verde și încins, pe Marin, eroul de pe câmpurile Spaniole. Moța, frate dragă, Moța, mi se rupe inima când te privesc. Am pornit amândoi, eram aproape copii acum cincisprezece ani, această luptă. Te văd ager și netemător înfruntând adversitățile, sfredelind cu ochii de oțel inima dușmanilor. Te văd mai târziu copleșit de greutăți și sărăcie într-o țară în care pentru Ion Moța, nu se găsea pâine. Pentru această sărmană de pâine în România nu era de ajuns numai capul tău mare, îți mai trebuia și o inimă de trădător. Te văd muncind cu disperare. Te văd obținând mereu cu strălucire la examene, în presă, la bară, la Catedră. Te văd târât în închisoare umilit și plin de amărăciune.

Îți văd umerii încovoiați și sufletul îndoliat de atâtea atacuri mișelești. Te văd plângând și tremurând ptr. mine, te văd plecând la moarte să faci acestui neam dovada supremă; să ne eliberezi pe noi prin moartea ta, să ne deschizi cu pieptul tău sfârtecat, cu picioarele tale rupte, drumul biruinței unei generații. (Doamne mă rog) și uită-te acum la noi, dragă Moța. —

Eu stau aruncat ca un câine aici pe aceste scânduri. Mă dor oasele și îmi tremură genunchii de frig. Și noi toți, toată floarea României, zace călcată cine știe prin ce temnițe. Doamne, mă rog, în noaptea aceasta de Înviere, privește-ți

- 9 - 18.II.947 Lupt [illegible] Bulus

Lepocaru 10 ~~315~~ (7)

jertfa. Ta mi-viata, căci Ţie, O ţară, nu ţi trebuie ~~[illegible]~~ Ţi vrei moartea noastră.

O fi trecut de 12 noaptea, poate şi de unu, n'am mai auzit clopotele sunând Învierea; aprind lumânarea şi zic: „Hristos a Înviat".

Lumea prin sate şi oraşe se întoarce acasă cu lumânările aprinse. Ai noştri toţi, familiile, plâng în noaptea aceasta.

x

x x

Am desfăcut o cutie de sardele şi am mâncat una din ele. De luni seara n'am mai mâncat nimic. Am băut o jumătate de cană de apă, ghemuit deasupra rogojinei. Dorm. —

Miercuri 27 Aprilie 1938.

Au trecut şi cele trei zile de Paşti, la mine n'a venit nimeni.

Nici soţia mea, nici nimeni dintre cunoscuţi, desigur n'au căpătat permisiunea de a mă vizita, sau poate vor fi fiind şi ei arestaţi pe undeva? Greu trece timpul când eşti singur; în această boltă nu intră om decât de trei ori pe zi, câte un minut, dimineaţa, la deschidere, la 12 când îmi aduce mâncare dela cazan şi seara.

Soarele nu pătrunde înăuntru decât câteva minute la ora cinci după masă şi atunci numai printr'un colţ al ferestruicii.

Timpul mi-l petrec stând ghemuit pe marginea patului şi scriind din când în când pe hârtie de împachetat, aceste rânduri. Aci nu există nici masă nici scaun; un vârf de creion rătăcit prin buzunare e pe sfârşite.

Abia îl pot ține între degete; pestru de timp stau întins sub pătură dar umezeala aceasta trece și prin pătură și prin haine.

De o săptămână de când stau aci, nu m-am desbrăcat niciodată și nici n'am fost scos afară măcar o jumătate de oră la soare, să mă încălzesc. Eri a fost Maiorul Lt. Holigan, un om admirabil, acelaș care i-a avut în grijă pe ai noștri la 1933, îi cunoaște pe toți. Deși nu voesc să mă plâng nimănui și nici să fac vreo cerere, i-am spus că simt dureri jos la șira spinării și în umeri. Mi-a spus râzând, prietenește: „Asta se chiamă închisorită" și nu se tratează cu nimic.

Astă noapte l-am visat pe Moța care mi-a spus: mi-a dat drumul, le-a fost și lor rușine, acum plec la Craiova a eșit s'a suit într'un taxi și a plecat. Apoi l-am visat pe Domnul General; era îmbrăcat în cămașa verde cu care plecase în Spania; venise la mine cu tată meu, Colonelul Zăvoianu și Gârneață, râdeau cu hohote că mă găsesc desbrăcat.

Mă gândesc mereu unde or fi ceilalți? vor fi dat familiile lor de ei? Or fi împrăștiați pela diferite închisori din țară sau concentrați în vreun lagăr. Pe cine întrebi, nimeni nu-ți dă nici o informație; în ziare nici măcar nu s'a publicat arestarea lor. Atâta doar se știe că în noaptea în care m'au ridicat pe mine, i-au ridicat și pe ei dela casele lor, i-a dus la Liceul Mihai Viteazu, unde au fost

— 11 — 18-II-944

ținuți o zi, apoi urcați în [illegible] și duși undeva necunoscute. Printre ei se afla: tata meu, Col. [illegible] Polihroniade, Radu Budișteanu, [illegible], Alex. Cantacuzino, Totu, [illegible] Clime, Ing. [illegible], Cotigă și patru preoți: Părintele profesor universitar Cristescu, Păr. Georgescu Edineț, Părintele profesor [illegible] Ionescu și Păr. Andrei Mihăilescu care n'are altă vină decât aceea că este parohul Bisericii de care aparține [illegible] noastră. [illegible] înrolat în Mișcarea Legionară, după cum nu [illegible] nici părintele Edineț, decât parohul Bisericii Studențești.

Bănuesc că numărul lor al celor luați din București, trec de sută. Profesori, doctori, avocați, floarea intelectualității Românești, nimeni din ei n'are nici o vină; sunt ridicați fără mandate de arestare în afară de lege pe deasupra legii în contra oricărui principiu de omenie.

Atât de mult au fost călcate bietele case Legionare, încât pentru a restabili dreptatea în viitoarea Românie Legionară, numele de legionar trebuie să devină sacru.

Nici o forță publică să nu poată aresta un legionar, nici o forță publică să nu poată pătrunde în casă; în caz de delict, numai șeful său erarhic va putea să pătrundă în casă sau să dispună arestarea lui. Este un drept indiscutabil la reparații pe care îl merită purtătorii acestui nume atât de mult hulit, încălcat și nedreptățit astăzi.

12

Vineri 29 Aprilie 1938

Of, Doamne, că lungă-i ziua.

Duminică 1 Maiu 1938.

Azi am fost scos pentru prima dată afară din pivniță aceasta. Mi se împleticea picioarele, între patru soldați cu baioneta la armă, am fost dus până sus la Cancelarie. Acolo mă aștepta Căpitanul Procuror Atanasiu. M'a apucat groaza, căci nu mai am nici o încredere în justiție, justiția care judecă după „Ordine" și nu după „Constituție", nu există. Mi-a luat un interogatoriu lung dela șase seara până la două noaptea.

Alături se auzea dintr'o cameră glasuri de copii și viață de familie, îmi face impresia că eu nu o să mai apuc nici odată aceste zile. Și glasurile acelea de copii, îmi aduc aminte de Cătălina „fata mamei", pare că era un fel de adio, pe care lumea il trimitea unuia care nu se va mai întoarce în ea. Și Căpitanul mă întreba mereu; întrebările sale se refera la următoarele puncte: Partidul Totul pentru Țară e fosta gardă de fier dizolvată? Jurământul Legionarilor, semnificatia Cuvântului „Căpitan" Judecătorul Legionar nu se suprapune judecătorului Statului?

Ordinele scrise ale ministrului de interne și jandarmeriei, publicate de mine în legatură cu Campania electorala, sau măsuri contra Organizației mele. Ce scop avea Corpul fostilor militari? Corpul Moța-Marin? Apologeca crimei prin dis-

CNSAS
Directia Cercetare,
Expoziţii, Publicaţii

18-II-944 307

funcţiunea cu grad şi Crucea albă a băeţilor închişi. Asociaţia secretă. Asociaţia prietenilor legionari, şi pe alte liniii Cazul Duca. Dacă nu cineva a-i dat un ordin pentru asasinarea lui, Deci o tendinţă de redeschiderea acestui proces, din care eu am eşit achitat cu majoritatea, ca cea mai bună dovadă a nevinovăţiei voastre, a mea, a D-lui General, şi a celorlalţi Camarazi!

Senatul Legionar, Regulamentul făcut de D-l General, care ar da organizaţiei un caracter para militar. Dar nu e vorba de un proces în care să te judeci omeneşte, ci de o prigoană lipsită de dreptăţi, şi de legalitate şi de omenie, în care numai Dumnezeu mai poate interveni cu puterea lui. La două noaptea, mă întorceam între aceleaş baionete la locul de odihnă, şi o să mi fie dor de „fata mamii!“ Astăzi Duminică iar a venit procurorul, pe drum la întoarcere, iar mă gândeam că nu voi mai eşi de aici, m'a cuprins un dor de fetiţă şi mergând printre Sentinele îngân mereu „Şi-o să-mi fie dor de fata mamii şi mi se strânge inima de durere. —

Astăzi Luni 2 Maiu, a venit din nou şi interogarea s'a terminat.

Joi 5 Maiu 1938

Sunt tot aci în această tristă celulă, stau singur ceas după ceas şi zi după zi, nu văd chip de om, decât atunci când mi se aduce mâncare; de acasă n'a venit nimeni, căci nu s'a permis.

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

Am auzit că într'o altă latură stă fratele meu Horia, mâine are procesul, Dumnezeu să-i ajute. Mă rog pentru el, nu face parte din mișcarea noastră, și nu știu din ce motive este arestat.

Pe la 4, a venit Plutonierul cu încarcerarea și m'a trecut în scriptele închisorii în calitate de condamnat la șase luni, anunțându-mă că mă eliberez la 15 Octombrie. Ce bine ar fi dacă n'ar fi uneltirile care ni se pune la cale acum, dar cred că Dumnezeu le va împrăștia cu lumina lui biruitoare.

Tot astăzi Joi 5 Mai, am avut prima bucurie, sau a doua căci prima a fost când mi s'a adus geamantanul în primele zile.

Mi-a adus de acasă un pachețel cu șuncă, peste prăjit, două săculețe cu brânză „Lica" și două pâini albe proaspete.

Deasemenea căciula, o bundiță cu mâneci, două perechi ciorapi de lână și niște papuci de casă. M'am bucurat, un semn dela ai mei. N'am putut să-i văd, dar semnul acesta îmi încălzește inima. Cojocul mă va scăpa și de frig; până acum de 15 zile, cred că n'am mâncat mai mult decât pâine în tot acest timp. Am dormit îmbrăcat, n'am fost scos afară nici măcar cinci minute pe zi, m'au umplut purecii și păduchii, și mă pișcă toată noaptea.

Duminică 8 Mai 1938

Eri seară, a venit magistratul instructor Dan Pascu, și mi-a adus la cunoștință că am fost trimis în judecată pentru „Trădare", am rămas un moment, uluit, apoi mi-a expli-

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

18-II-944 15 13 308

văzut
Cursorez
Zaloș

Popescu

(10)

cât că este vorba de deținere și publicare de acte secrete, care interesează Siguranța Statului, și care se încadrează în art. 191 C.p. sub titlul „Trădarea"

Mi-a luat un interogatoriu asupra celor șase ordine date de prefecți sau de Comandanții de legiune de jandarmi, către subalternii, toate, referindu-se la șicane politice electorale îndreptate împotriva organizației mele

Nici un ordin din acestea nu interesează Siguranța Statului Român, unul din ordine este al prefectului de Putna, adresat directorilor fabricei, jidani, de pe valea Trotușului cerându-li-se să dea afară pe muncitorii legionari. Altul al Generalului Bengliu, interesând Corpul de jandarmi pe care mi l-a adus cineva din cercurile Național-țărăniste de la Corso, sau Athenee Palace. M-am întors din nou în celula mea cu inima străpunsă de săgeți

Eu șeful Mișcării Naționaliste Legionare, să fiu judecat pentru trădare? N-am mai mâncat nimic; am adormit târziu de tot pe patul meu de scânduri și m-am zvârcolit toată noaptea. Dimineața m-am trezit prin somn: „Auzi dragă Moța să fiu judecat pentru trădare"

Doamne, Doamne, lungă-i ziua, ceasuri întregi și zile întregi nu schimb o vorbă cu nimeni — Ce or fi făcând soția și fata mea? am auzit că sunt închise și reținute la Casa verde. Nu pot să-mi imaginez de ce, poate că

CNSAS
Directia Cercetare,
Expoziții, Publicații

18-II-944
Văzut
Comisar
Bălaci

Corneliu Z. Codreanu

„BUNA VESTIRE"
6 Oct. 1940.

CNSAS
Directia Cercetare,
Expoziţii, Publicaţii

să nu vină la mine. Dar bietul tată-meu în cel lagăr o fi, o fi ajuns cineva până la el să-i ducă ceva de ale mâncării sau de învelit? Nu știu nimic. Dar biata mamă, cum o fi ducând și aceste nouă poveri? Căci casa noastră liniștită, ascunsă după caișii înfloriți dela 1922, e numai câmp de percheziții, în miez de noapte și de zile. Să alergi de atâtea ori din odaie în odaie și să nu mai vezi pe nimeni din ai tăi, să nu știi de soarta lor, să-ți spună inima de mamă că ei se află în cele mai grele suferințe, să-ți fie viața numai un plâns și un oftat. O văd cum își pune mâinile amândouă pe față și plânge și simt cum i se frânge inima. Doamne, Doamne, atâtea dureri în casa noastră, de atâția ani.

Luni 9 Maiu 1938

Astăzi a venit din nou Maiorul Dan Pascu, iar am fost dus între baionete la cancelarie. Când am eșit afară am dat de soare, de căldură, am simțit o mângâiere, părea printre baionetele care mă duceau, mă binecuvânta cerul. Maiorul mi-a spus ca s'a terminat instrucția; să mi aleg apărători, dar cine să mă apere când toți avocații noștri sunt arestați. A rămas să mă gândesc până Joi, mi-a spus că s'a publicat în ziare, rechizitoriul Căpitanului Atanasiu. Ce vor fi spus băeții toți ai mei, când vor fi cetit?

CNSAS
Directia Cercetare,
Expoziții, Publicații

18-II-344 17 14 Capcearu 11
309

Cum trebuie să fi plâns mama și soția mea? Trimis în judecată pentru trădare, m'am întors înapoi în această boltă plină de răceală și stau pe gânduri, n'am cu cine să mă sfătuesc. Hm, orocitele ordine jandarmerești și polițienești cu caracter politic, ating ele ideea Siguranței Statului? Se încadrează în articolele grozave 190-191 c. p. care pedepsesc dela 5-25 ani muncă silnică. Și totuși mă frământ singur. Am să cer o hârtie să fac o cerere Comandantului Închisorii, spre a permite soției să vină pentru a-mi putea pregăti apărarea.

Dar cum să vină dacă este sechestrată acasă? S'o fi sbătând și ea, s'o fi sfărâmând singură cu biata „fata mamii”; de nicăeri nici o speranță. Un singur sprijin, în Dumnezeu și Maica Domnului.

Marți 10 Maiu 1938

De când stau aici în situația aceasta, n'am supărat pe nimeni cu nici o cerere. Astăzi am înaintat următoarea cerere Domnului Comandant al Închisorii:

Domnule Comandant,

Subsemnatul Corneliu Zelea Codreanu, în calitate de deținut vă rog respectuos să binevoiți a înainta cererea mea, autorităților militare în drept spre a fi judecat. Terminându-se instrucția și deschizându-mi-se acțiune publică pe baza art. 191 c. p. cer să se permită soției mele a mă vizita, fiindu-mi urgent necesar pentru pregătirea procesului meu, angajarea avocaților, etc., proces ce urmează a se judeca după procedura rapidă.

Acțiunea mea comportă discuții doctrinare și cercetări de jurisprudență, care ~~nu~~ se pot face într'un timp scurt.

Deaceea cer într'un ~~—~~ necesitățile ~~mele~~ apărării mele să permiteți urgent soției mele, să vină la mine.

Totodată vă rog a permite să se expedieze telegrama mea alăturată, adevărată, soției mele.

Primiți vă rog asigurarea respectului meu.

10 Maiu 1938 Corneliu Zelea Codreanu

Vineri 13 Maiu 1938

Eri a fost din nou, Maiorul Dan Ioanescu, trebuia făcută ultima formalitate pentru terminarea instrucției, dar spre surprinderea mea, mi s'a deschis acțiune publică, pentru două delicte.

1/. Că am înarmat pe cetățenii Țării, căutând să produc războiu civil,

2/ Că m'am pus în legătură cu un Stat străin pentru a provoca revoluție socială în România.

Bineînțeles că nici una din aceste acuzații, nu conține nici cel mai mic adevăr.

Ce grozav să te zbați sub acuzații nedrepte, Dumnezeu le vede pe toate: e vorba ca Luni să mi se facă ultima formalitate a instrucției și să mi se fixeze termenul. Aștept acum Duminica, poate a veni cineva din ai mei, la mine. Am auzit că fratele meu Horia a fost condamnat la o lună închisoare și e ținut la

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

18-II-944 19 15 310
Popescu
Bally

Secret, într'o situatie mult mai rea, decât a mea, că e foarte slăbit; mi se rupe inima de durere pentru el și mă rog lui Dumnezeu să-i ajute și lui.

(12)

Seara am avut un musafir; când a venit să-mi aducă mâncarea, s'a strecurat printre picioarele plutonierului un câine. După ce m'a închis la loc, el a eșit de sub pat, a mâncat cu mine, i-am dat și ce am avut și s'a săturat, am mai vorbit cu el și s'a culcat jos pe ciment.

M'am întins și eu pe rogojina mea, i-am făcut semn să se urce sus, s'a urcat și s'a culcat lângă mine după ce m'a lins pe mâini. — O fi vre-un semn de noroc pentru mine, a stat cuminte, simțiam alături, suflarea unei ființe; pe la miezul nopții, a voit să iasă afară, l-am ridicat la geam și printre gratii a plecat.

Duminică 15 Maiu 1938

A trecut și Duminica și la mine tot n'a venit nimeni. La prânz mi-a adus de acasă niște borș cald de pasăre într'un thermos, friptură și pâine caldă. Mi le-ar fi adus biata mamă și soția mea, ce-o fi pe sufletul lor și pe capul lor. Am gustat câteva linguri din borșul cald, dar slăbiciunea trupului și durerile din suflet, nu mi permit să mănânc, așa că se usucă ceas cu ceas, carnea după mine. Crește însă în inima mea, credința în Dumnezeu și Sfântul Anton de Padova, prin ale căror

CNSAS
Directia Cercetare,
Expoziții, Publicații

minuni am scăpat la 1934. În aceste vremuri de urgie sunt singura mea nădejde.

Luni 16 Maiu 1938

Astăzi a venit Maiorul Dan Lascu și în sfârșit s'a terminat calvarul acestei instrucții.

În fiecare clipă mă așteptam ca cine știe ce va folosi să mi se introducă și ce acuzații să mi se mai arunce pe umerii slăbiți. Mi a spus că zilele acestea, vor da voie mamei și soției mele să vină pentru a mi putea pregăti apărarea. Mă gândesc care ce vor zice când mă vor vedea așa slab. Cum vor plânge?

Și vor înțelege chinurile fizice și mai ales morale la care am fost supus – E așa de cald afară... –

M'am plimbat câteva minute dar soarele mi a înmuiat toate mădularele și n'am mai putut să stau în picioare. M'am așezat pe o rogojină și mi-am făcut rugăciunea, după care m'am întins și am stat așa până când ora trecut – Acum sunt din nou înăuntru la frig aici și câtă umezeală. Tare mă simt slăbit

x
x x

Acum e seara. Mult îmi mai pare de azi dimineață. Nu am cu cine să schimb o vorbă. O tristă... și a furat puțul în pervazul ferestrei. Vine și ea să se culce

18-II-941

[illegible] 16 311

Ii dau totdeauna fărâmiturile; aştept să vină cu mâncarea, dar nici cu ei nu pot vorbi; vine totdeauna locotenentul de serviciu şi plutonierul. N'am voie să vorbesc cu nimeni, dar se poartă atât ei, cât şi Comandantul închisorii, cu o delicateţă care pentru mine este o mângâiere.

Ostaşul săracul, această făptură superioară care-şi face datoria corect, executând cu stricteţe ordinele primite, dar în ochii cărnia nici o pornire şi nici o răutate.

Eleganţă sufletească, Şcoala armatei Române, Ce frumoase!!..!

Marţi 17 Maiu 1938

Azi pe la 10, a intrat locotenentul şi mi-a spus! „Mergem sus, ţi-a venit familia" M'am încălţat repede şi am pornit-o de data aceasta, numai între două santinele, căutând să mi întăresc mai bine privirile slăbite şi gândindu-mă cum să fac să par mai tare. Când am ajuns mi-a [ieş]it în prag „fata mamei", am luat-o în braţe şi am sărutat-o pe faţă şi pe ochi, strângând-o lângă inima mea. Înăuntru era mama şi soţia mea, m'am îmbrăţişat amândouă şi au început să plângă. Mama săraca [av]ea mâinele reci; 15 minute au trecut ca o secundă.

Le-am întrebat de tata meu, e închis în lagăr la Miercurea Ciucului, n'a putut să-l vadă nimeni. Ceilalţi fraţi sunt liberi, afară de Horia, condamnat la o lună.

Au trecut cele 15 minute, nici nu știu ce am vorbit. Ne-a arătat Lizeta Gheorghiu lista de martori și de avocați. Mi-a spus că mâine, mă vor duce la Consiliu de războiu. M'am despărțit cu inima sfâșiată, mă doare durerea lor. —

Vineri 27 Maiu 1938

Acum o săptămână dimineata la ora 4, am fost sculat și dus la Consiliu de războiu în vederea studierii dosarului și a procesului. Acolo am stat mai omenește, într'o cameră cu pat. Am luat contact cu avocații în fiecare zi. Vineri, Sâmbătă și Duminică a trebuit să cercetăm douăzeci dosare, ceva nemai pomenit.

In trei zile să-ți cauți contra probe, cărți, ziare, desbateri parlamentare, foi streine. Să-ți aduci material de-al tău, ordine, circulări, acte împrăștiate cine știe pe unde, și aceasta cu atât mai greu, cu cât ai tăi toți care au lucrat cu tine, sunt trimiși în lagăre sau ascunși să nu fie prinși. Au alergat săracii băieți, tinerii avocați Legionari, ca albinele în aceste trei zile. — Avocații mari, au refuzat ca să mă apere, Radu Rosetti, Vasiliu Cluj, Paul Iliescu, Mora, păcia și Velu Ionescu, Petrache Pogonat, Ionel Teodoreanu, de teamă să nu fie duși în lagăre. Teamă și lașitate.

— Deaceea toată admirația mea pentru avocații;

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

18 II-944 ~~25~~ ~~17~~

văzut
Cioaşar A.J.

Copcaru

312

Heutescu, Radovici, Ranetescu, Paul Iacobescu, Lizeta
Gheorghiu, Cervenș, Horia Cosmovici, Iamfirescu, Călțescu
Cluj.

(14)

Luni dimineața, s'a deschis prima ședință. Tribunalul Militar, era compus din Președintele Secției I, Colonelul Dumitriu, și patru ofițeri de front. S'a citit apelul martorilor, lipseau toți cei din lagăre, adică oamenii cu care am lucrat eu, martori de fapt. S'a cerut amânarea și aducerea acestor martori; Tribunalul a respins cererea apărării; S'a citit Ordonanța definitivă, plină de patimă, de răutate și de neadevăruri. Afirmațiuni gratuite nedovedite cu nimic, lipsite de bună credință, de certitudine și de sentimentul onoarei.

După masă dela ora 5 până la ora 12 noaptea, am vorbit în șapte ore încontinuu, spulberând una după alta, acuzațiile care mi se aduceau. A doua zi, a apărut în Universul, cuvânt după cuvânt, tot ce am spus, în afară de ședința secretă și cu chestiunea cu depozitele de arme, care de rușine, cenzura le-a oprit.

Marți, mi s'au pus întrebări de către Procuror, la care am răspuns punct cu punct. In rezumat, am fost dat în judecată pentru trădare, art. 190-191 C. p. deținere și publicare de acte secrete, interesând Siguranța Statului, bazându-se pe Ordine polițienești și jandarmerești,

CNSAS
Directia Cercetare,
Expoziții, Publicații

de natură electorală. Pentru art. 209, legături cu o putere streină, pentru a primi instrucțiuni și ajutoare, în scopul de a declanșa revoluție socială în România (bazându-se pe o scrisoare falsă) care nu mi aparținea, pe care n'o văzusem niciodată în viață.

Pentru art. 210, înarmarea populației, pentru declararea războiului civil, bazându-se pe nimic. În ultimul timp, adică cu 10 minute înainte de a da cuvântul procurorului, printr'o adevărată minune Dumnezeească, se descoperă autorul scrisorii, pentru care eram acuzat eu.

Un avocat din Râmnicu-Vâlcea, citind scrisoarea, vede că e străbătută de două idei: 1/ „Ideia de economie automată și îmbogățire mutuală", cuvinte, definiții și gânduri care nu mi-au aparținut niciodată.

2/ „Ideia unei aliante economice". Un avocat își reamintește că a citit undeva aceste lucruri. Pleacă la Râmnicu-Vâlcea și în adevăr, găsește cartea dată de autor, cu dedicație scrisă de mâna sa. Pe copertă se găsesc în sub titlu cuvintele:

„Economia automată", iar înăuntru în ultimele pagini explica acest nou sistem economic. Către sfârșitul cărții în vreo două zeci de pagini pledează pentru cealaltă idee „Alianța economică" un credit internațional cu „Oficiu internațional" etc. și ca ultim noroc al nostru, scrisul de mână, dedicația este acelaș scris exact ca în scrisoarea de care

+

18-II-944 Văzut Anișoara Boboc (?)

25 18 Lascaru 313 (15)

Sunt acuzat eu. Avocații să pună cu toți în fața acestei minciuni și cer Președintelui, să fie chemat autorul scrisorii Dr. Rădulescu Thanir.

Președintele respinge cererea, o parte din avocați se duc la acest domn. El recunoaște că a scris o asemenea scrisoare. Vine până la poarta Tribunalului, dar este oprit a intra.

Ridic din nou chestiunea. Domnule Președinte și Onorat Tribunal s'a descoperit definitiv autorul scrisorii, pentru care sunt acuzat eu. E Dr. Rădulescu Thanir, colaborator la Neamul Românesc. Nu-l cunosc personal, nu știu misterul prin care această scrisoare a sosit la mine. El recunoaște că e a lui că a scris-o el. Chemați-l să dea explicații. Luați măsurile pe care credeți de cuviință. Președintele respinge cererea. -

În sfârșit pledează cei 7 avocați ai mei. Impecabil.

E Joi noaptea ora 12, când Tribunalul se retrage în deliberare. Pe mine mă duce în cameră și după vre-o jumătate oră mă suie în dubă și mă duce la Jilava.

Sunt liniștit și cu conștiința împăcată că nu sunt învinovat cu nimic. Nici una din acuzațiile ce mi se aduceau n'au rămas în picioare.

Iată-mă din nou în celula mea! Mă culc. Pe la ... Sunt sculat de zgomotul unor pași și de zăvoarele ce se trag, mă scol în picioare. Intră procurorul, Maiorul Radu Ionescu, grefierul Tudor, Comandantul închisorii și

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

(1)

~~299~~

Sau [illegible]

D

~~[illegible]~~

[illegible]

A.

ceilalti ofiteri din gardă. Grefierul citeste. Tribunalul Militar a răspuns afirmativ la toate întrebările.

„Sunteti Condamnat la 10 ani muncă silnică". Mai rămân câteva minute si se uită la mine. Maiorul face ochii mari si dă din umeri. Pleacă toti.

În fata unei nedreptăti care mă loveste, sunt cu constiinta împăcată. Deschid la întâmplare cărticica de rugăciuni a Sfântului Anton; se deschide la pagina 119. Citesc „Fă ca să primesc cu liniste orice trimite Dumnezeu, pricepând că este vointa lui". —

Duminică 29 Maiu 1938

Mi-e dor de Carmen-Sylva, de malul mării. Anul trecut pe vremea aceasta, eram acolo si pregăteam cu Tocu deschiderea Comertului Legionar. Acum se adună din nou negustorii si viata începe.

În tabăra noastră vor creste bălăriile si spinii se vor acoperi munca noastră. Unde în anii trecuti era numai freamăt de viată, de sănătate, de bucurie, acum se va întinde pustiul si totusi cred că imensa lume care venea acolo în fiecare vară, îsi va aduce aminte si de mine.

Când m'am întors dela proces, a doua zi în cuibul vrăbiei dela geam, s'au născut puisorii; vrabia alerga toată ziua să le aducă de mâncare

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

18-II-944 27 19 Popescu
[illegible]

Mă uit la ea. Întotdeauna vine cu coșul plin. E atâta
Crispit în ochii lor Călăi și atâta fericire

314 16

Nota dela Proces.

Tot timpul am fost ținut într'o pază extrem de se-
rioasă și cu totul neobișnuită. La ușa mea au stat perma-
nent doi jandarmi în post, iar în cameră cu mine,
un plutonier. Deasemenea un plutonier a stat tot timpul
în preajma mea. Discuția cu apărătorii, care totdeauna
e secretă, le-am făcut în fața lor și a doi agenți de
poliție. Avocații mei ca să poată pătrunde la mine,
treceau începând dela poartă prin patru cordoane, făcân-
du-li-se percheziții corporale. Sălile pline de agenți
care spionau pe apărători, pe martori și pe ofiteri. Nu puteau
vorbi doi oameni că imediat ședea lângă ei un al treilea, agen-
tul spionul --- o atmosferă încărcată, înăbușitoare plutea
între zidurile Consiliului și în afara lui. Fiecare avocat sau
martor se aștepta din moment în moment, să fie ridicat, arestat
și dus în lagăr. Au fost ridicați de pe banca apărării, avocații
care în acel moment erau asimilați magistraților. Avocații
Colonel Rădulescu și Hasta; au mai fost arestați Corneliu
Georgescu, Stănicel și Popescu Buzău.

Avocaților din provincie care s'au înscris telegrafic
li s'au făcut noaptea percheziții în casă și li s'au pus în
vedere că dacă vor părăsi orașul, vor fi arestați și trimiși în
lagăre. În fine cu foarte multă greutate au putut pătrunde la proces.

În momentul în care a început apărarea, n'au mai putut intra nici stenografii n'au mai fost admiși; mesele erau goale de astădată în afară de cei șapte avocați, hotărâți să vorbească restul n'a mai putut intra.

In timp ce rechizitoriul Procurorului făcut de altul și numai citit de el, a fost tras în ediții speciale sub amenințarea suspendării ziarelor și citit la radio în întregime. Cuvântul apărării a fost ascultat de consiliu într'o sală goală și nu s'a bucurat în presă decât de 3-4 rânduri. Apărarea a fost impecabilă, Horia Cosmovici, Hentescu, Radovici, Lizeta Gheorghiu Iacobescu, Ranetescu, Caracaș, toată admirația mea pentru voi iubiți prieteni și pentru toți ceilalți ce ați fost nedeslipiți de mine, ați muncit, ați alergat, v'ați bătut și ați tremurat așteptând dreptatea.

La ultimul cuvânt am spus: „Onorat Tribunal, aveți în mâinele D-voastră, nu viața mea, ci onoarea întregei tinerimi a României”.—

Cred în justiția militară a țării mele. Tribunalul avea deci să răspundă la trei chestiuni –

1/ Deținerea și publicarea de acte secrete încadrate în art. 190-191 C.p., ori s'a dovedit până la evidență că ordinele cele șase aveau caracter politic, erau simple ordine de urmărire polițienești a membrilor organizației mele; că ele nu atingeau deloc siguranța Statului.

CNSAS
Directia Cercetare,
Expoziții, Publicații

18-II-944 20 ~~20~~ (17)

Văzut
Cusen 1/?
Szluy

Sfoscarur

Că asemenea ordine au fost citite în parlament, au fost publicate în ziare, că oamenii politici aveau asemenea ordine.

31

Domnul Maniu într'un singur număr a declarat că a avut 16, pe care le-a publicat într'un memoriu. —

Însfârșit că art. 190-191 c. p. se află în capitolul „Crime contra siguranței exterioare a Statului" și că cuvântul siguranța Statului din art. 190, se referă la siguranța exterioară a Statului; Că nu se pot încadra acele ordine în crime de trădare. —

2/ Tribunalul avea să răspundă la o a doua chestiune:

Am luat legături cu un stat străin, pentru a primi ajutoare și instrucțiuni în scopul de a declanșa revoluția socială. Afirmație bazată pe o scrisoare falsă care nu mi aparținea. — Se descoperă autorul scrisorii, instrucțiuni și ajutoare, acuzații acuzatoare de rea credință în scopul de a declanșa revoluția socială art. 209. —

3/ Însfârșit Tribunalul avea să răspundă la crima de înarmare a populației în scopul de a face războiu civil, lovitură de Stat, etc (art 210). Deci am dovedit cu principii fapte, acte și martori, că nici nu ne-a trecut prin minte să facem o turburare cât de mică. —

Primejdia dela răsărit pândindu ne fiecare greșală fiecare pas, ~~și~~ totuși tribunalul fără a avea nici o dovadă a răspuns afirmativ, la toate întrebările mele condamnându mă la 10 ani muncă silnică.

O mare nedreptate —

CNSAS
Direcţia Cercetare,
Expoziţii, Publicaţii

Primească Dumnezeu și suferința mea spre înflorirea Neamului nostru. Dureri lângă dureri, chinuri lângă chinuri, suferință lângă suferință, rană lângă rană pe trupuri și în suflete, mormânt lângă mormânt —

Așa vom învinge —

Vineri 3 Iunie 1938

Continuarea notelor dela proces. — Campania de ură.

Nu știu dacă a existat vre-o dată în viața publică a Româ[niei], un om care să fi fost atacat cu atâta înverșunare, patimă și rea credință de întreaga presă și de toate cluburile iudeo-politicianiste, așa cum am fost eu, arestarea mea în tot timpul instrucțiunii în scopul de pregăti condamnare[a] în fața opiniei publice. N'a fost în tot trecutul politic asupra nimănui nu s'a concentrat atâta ură. Nimeni n'a fost lovit ca mine fără a avea posibilitatea să mă apăr fără ca cineva să mă poată apăra —

Buna Vestire și Cuvântul au fost lovite din primul ceas suspendându-se apariția lor. Nae Ionescu și el în lagăr. Celelalte atacă cu înverșunare, unele din tactică, altele din ordin. Atacurile erau comunicate oficiale ale Ministrului de interne. Cine ar fi îndrăznit să le publice sau să le discute nici cum să le contrazică, le-a suspendat. —

S'au distins în atacuri „Curentul", „Neamul Românesc"

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

31 18-VI-947
[illegible] 21
Popescu
(18)
316

„Capitala" Seicaru, Iorga și Viteanu.

Condamnarea Bisericii

Nu știu dacă aș trebui să numesc astfel discursul către cleret al Patriarhului Miron Cristea, în care acesta condamnă în cuvinte grele, Mișcarea Legionară a tineretului. Biserica Ortodoxă ia atitudine ostilă tinerimii Românești. —

Îmi trece și dinaintea ochilor condamnarea pe care Biserica Catolică prin episcopii săi o arunca asupra mișcării naționale din Germania, cu unu sau doi ani înainte de biruința lui Adolf Hitler. –

În orice caz e dureros, extrem de dureros – să lupți pentru Biserica patriei tale la marginea lumii creștine. –

Focul care arde Bisericile de alături își întinde para până la noi – Luptăm, jertfim, cădem, ne țâșnește sângele din piepturi și ne apărăm Biserica și Biserica ne condamnă ca „pericul[o]și neamului" „rătăciți" ca străini de neam. – Ce tragedie în sufletele noastre – un mic exemplu pentru a prinde nuanța acestei tragedii –

Un copil care nu și-a văzut de mult pe tatăl său se repede la el să-l îmbrățișeze. Când copilul se apropie de el, tatăl îl privește rece și-l lovește cu palma peste gură scoțându-i doi dinți. Nu vă puteți imagina zbuciumul sufletesc, tragedia din sufletul copilului în fața acestei neașteptate lovituri. Dar imaginea, mâinea, durerea fizică la cea mai curată dragoste, durerea morală nu știu

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

care mai mult, dar toate la un loc strivesc o inimă de copil.
- „Biserica Părintească" „Biserica străbună" nu lipseste. Patriarhul și primul ministru în numele cărora se fac toate, dela care ne vin în fiecare zi atâtea chinuri.

Doamne, Doamne ce tragedie! Și la ce chinuri ne pui sărmanul suflet! Ce frământare în piepturile a mii de tineri țărani, muncitori, studenți. -

Sâmbătă 4 Iunie

Azi m'am uitat în oglindă și am văzut pentru prima dată peste zece fire de păr alb în barbă, albe ca zăpada, deasemeni în cap.

Luni 6 Iunie 1938

Din alte celule, în fiecare seară aud cântând „Cu noi este Dumnezeu", „înțelegeți Neamuri și vă plecați" și apoi pe rând toate Cântecile Legionare. E plină închisoarea de legionari; ei stau împreună, cred în grupuri de câte douăzeci în fiecare încăpere. Ziua sunt liberi, eu nu-i pot vedea, am auzit că sunt printre ei; Zeanu, și Gheorghiescu; numărul lor trece de una sută, mult în proporții egale, studenți, muncitori, și țărani, aceștia din urmă din județul Ilfov, iar mai ales din județul Vlașca. Ingineri dela Brașov; atât am putut afla, deoarece nimeni

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

18-II-944
Cuza
Balan

22

Codreanu

(17)

n'are voie să-mi comunice ceva sau să vorbească cu mine. Acum mă scoate în fiecare dimineața și după masă, la început câte o oră, acum trece și peste o oră.

M'am refăcut, mă simt mai bine deși mă supără mereu durerea surdă în partea de jos a șirii spinării.

În fiecare Joi și Duminică, îmi vine de acasă, mama, soția, „fata mamii Lizeta Gheorghiu și câte-odată avocații; de mâncare am suficient și chiar prea mult. Aștept aprobarea pentru o mașină de spirt ca să-mi încălzesc ceva, să fierb ouă, să-mi fac ceai. Toată ziua, stau singur și vorbesc pe rând cu cei ce au murit dintre noi; îi văd cum erau vii și cum stau lângă mine. Merg alături prin cameră, stau pe scândurile acestea lângă mine.

Cei mai mulți au trecut prin Jilava, Moța, Marin Stere Ciumetti, Domnul General, Domnul Hristache totdeauna stau toți lângă mine, când mă rog lui Dumnezeu se roagă și ei. Acum citesc evangheliile dela capăt și peste timpul lung dincolo de două mii de ani.

Îl văd pe Domnul nostru Iisus Christos descris de evanghelie ca și cum ar fi la zece pași de mine, îi văd îmbrăcămintea, îl văd cum pășește rar înaintea apostolilor, cum ridică brațul

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

6

cum vorbește cu ei, cum binecuvintează lumea.

Il văd cum a căzut jos și se roagă „Doamne fă să treacă paharul acesta dela mine, dacă este cu putință." Il văd cum l-au prins și cum îl duc legat spre Ana și Caiafa! Ce trebuie să fi fost în sufletul lui atunci, în drumul acela? Ce dureri, ce griji, ce amărăciuni copleșitoare, îi trece pe dinainte! Ce arias examen trebuie să dea. Il văd cum îl bat, cum îl lovesc pe față, la interogatoriul luat în noaptea aceea de către farisei și cărturarii mai mari zilelor de atunci.

Cum caută să-L încerce cu tot felul de întrebări și El tace și se uită la fiecare din jurul Lui. Se uită în ochii lor, poate va găsi un sprijin la vreunul din ei în nenorocirile lui, cum se leagă de doi ochi prietenești, o privire caldă prietenoasă, înțelegătoare, îi dă speranțe, puteri. Nimic. Pretutindeni ochi de fiară plini de ură, de viclenie, de poftă de a chinui.

Atunci Il văd cum scârbit își lasă ochii la pământ.

Marți 7 Iunie 1938

„Toți l-au osândit să fie pedepsit cu moartea" (Marcu 1-4-6). După ce l-au legat pe Isus, l-au dus și l-au dat în mâinile lui Pilat (Marcu 15-16).

Și păstra în inima lui aceeaș rugăciune

Urmează

14

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

18-II-944
Cuvant Ag 35
[illegible signature]

23 318 [illegible] (20)

În grădina Ghetsimani: „Doamne dacă nu se poate să-Ți treacă paharul acesta dela mine" O nădejde își aprinde în suflet. Poate Pillat Îl va găsi nevinovat. În adevăr simte lupta dintre Pillat și Farisei.
La urmă Fariseii înving. Încă o nădejde spulberată. Pe fața copleșită de durere de oboseală o nouă rază apare. „Sunt Paștile" E obiceiul să se elibereze condamnatul la moarte. Pillat se va adresa poporului. Poporul e desigur cu mine și va cere eliberarea mea. I-am făcut bine am vindecat pe atâția. Nu se poate să nu fie afară în mulțime măcar câțiva din cei vindecați de mine, căci toți au auzit că sunt prins. Desigur au venit. „Mulțimea e cu mine"
Și îi trece pe dinaintea ochilor clipele de acum o săptămână ale intrării în Ierusalim.
Toată mulțimea L'a primit cu crengi înflorite îngenunchind înaintea Lui (Matei 20-8)
Cei mai mulți din norod își așterneau hainele pe drum, alții tăiau ramuri din copaci și le presărau pe drum (20-9) noroadele cum mergeau înaintea lui. Isus și cele ce veneau în urmă strigau „Osana Fiul lui David Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului Osana în cerurile prea înalte. Sa cei ce se țineau cu miile după mine la predici? Și ochii i se luminau dacă Pillat își hotărăște să ceară poporului eliberarea sa e salvat!

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

Alexa Tojocaru

300 (2)

18-II-944
Agent Szabo Vasile

Amintiri

din

Memoriile Căpitanului

Scrise în 1938 la Jilava și Doftana
găsite în pervazul ușii la închisoarea Doftana cu ocazia refacerii
a acelei închisori, în celula
lui de suferință.

În veci, fie neuitat!

CNSAS
Directia Cercetare,
Expoziții, Publicații

Ipuntetea e să se hotărască Pillat la aceasta.....
In sfarsit Pillat se hotărăște. Iese in balcon să strigă poporului adunat Matei (27-17)
„Pe care să vi l slobozesc ?" Barbara sau pe Isus care se numește Hristos ? Isus aude din năuntru intrebarea și I se pare un veac minutul in care asteaptă răspunsul (Ion 18-40) Atunci toti au strigat. Nu pe el ci pe Barbara. Si Barbara este un tâlhar. Dar atunci ce să fac cu Isus căci nu I găsesc nici o vină ? Rastignește_l Rastignește_l striga mulțimea .... dar ce rău a făcut (Matei 27-23) Ei au început să strige și mai tare „Să fie Rastignit"!..... Eu sunt nevinovat de sângele neprihănitului acestuia (Luca 27-34-22-23) Dar ei strigau în gura mare și cereau de zor să fie „rastignit"
Si strigatele lor și ale preotilor celor mai de seamă au biruit
Isus aude și Isi întuneca privirile nu I vine să creadă
Pare că și judecata Il părăsește. E scos afară în mâini....
Multimea strigă dar El nu vede pe nimeni și nu mai aude nimic
Acum El nu mai are putere. Minuni nu mai face căci în momentul în care a fost prins Dumnezeu I'a ridicat puterile și L'a lăsat om ca oamenii ca toti. Pentru ca să sufere ca om. Adică suferința lui să fie maximă numai asa va avea putere răscumpărării a răscumpărării

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

18-II-944
Văzut
Cursul ... 27
[illegible signature]

24 319 Mocanu (21)

neamului de păcate de până atunci și de atunci încoace până la noi și până la sfârșitul lumii.
Dacă ar fi rămas Dumnezeu n'ar mai fi suferit necesitând suferința cu ce s'ar fi răscumpărat păcatele lumii căci Mântuitorul pentru aceasta a fost trimis. Deci El a gândit a suferit a sperat până în ultimul moment ca noi. Pe El loviturile L'au durut ca și pe noi oameni oboseala L'a frânt ca și pe noi. Toate ofensele toate înjuriile toate nedreptățile I'au străpuns inima ca și nouă. De sub ploaia acestor lovituri și ofense care curgeau asupra capului său neputincios în fața lor a oftat omenește a oftat ca noi. Iată cum își urcă crucea. Il văd cum cade sub greutatea ei căci mădularele noastre omenești sunt slabe și se încovoaie sub greutatea poverilor. Își șterge fruntea de sudoare. In jurul Lui sunt numai fiare. Nimănui nu-i este milă. Nimeni nu plânge pentru El toți râd. Iată o mică mângâiere. Un om se oferă din milă să ducă el crucea. O mângâiere. Este cineva care îi crede durerile. Doi ochi care L'au înțeles. O inimă care bate la fel cu a Lui în ceasul durerii supreme. In urmă după El veneau femei și norod care plângeau (Luca 23-33) Când au ajuns la locul numit căpățâna L'au răstignit acolo pe El și pe făcători de rele unul la dreapta altul la stânga. El n'a fost un atlet ca să reziste să se împotrivească să se lupte până la doborâre.

Îl văd slab și uscat blajin. Își întinde mâna slabă și
sluită de puteri pe lemn și spune. Călăilor hai „Bateți"
vai sunt momente care fiecare pare un veac. Ei Îl
apucă. Iată cuiul. Simte prima atingere a lui de mâna
palidă. Oh prima lovitură. A doua. Își simte bratul
țintuit pe cruce. Dureri grozave îi străpunge tot trupul
Ar putea dar nu are puteri nici pentru aceasta. Gata!
La fel mâna doua i-a întinde ca să so potrivească
bine căci el sta strâns de durere și-l tremură și
carnea și oasele toate. Acum prin oasele picioarelor
iată cuiul. Se aud loviturile ciocanului una după
alta. Fiecare îl cutremură îi străpung creierii. Într-un
târziu cu glas pierdut „Mi e sete" (Ioan 19-28).
Era pe la ceasul al șaselea și s-a făcut întunerec peste
toată țara. Soarele s-a întunecat și catapeteasma din
lăuntrul templului s-a rupt în două. „Dumnezeul meu
Dumnezeul meu". Pentru ce m-ai părăsit.? Și apoi Tată
În mâinile Tale îmi încredințez duhul (Luca 23-46)
Iar eu în genuchi la picioarele acestei cruci de pe care din
trupul de om a plecat la Dumnezeu sufletul fiului Său. Mă închin

Tatăl nostru care ești în Ceruri, Sfințească-se numele Tău
vie împărăția Ta, facă-se voia Ta precum în cer și pe pământ
Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi și ne
iartă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților

18.II.944 Văzut Cuv. Ap. Iulius 39 ~~25~~ Lecturi ~~220~~ 22

noștri și nu ne duce pe noi în ispită și ne mântuește de cel rău. Amin. Și către Sufletul care s'a ridicat. Asemenea adu-ți aminte de toți ai mei, primește-i sub scutul tău, iartă-i și odihnește-i, dă-le putere celor vii și biruință asupra celor potrivnici spre înflorirea României Creștine Legionare și apropierea de tine Doamne a neamului nostru Românesc, întru nădejdea învierii lui. Amin —

Hristos a Înviat!

„A înviat a treia zi din groapă. L'am văzut" „Nu cred a zis Toma Și a venit în mijlocul lor Isus. L-a chemat pe Toma și i-a zis: „Adu-ți degetul încoace și uită-te la mâinile mele și adu-ți mâna și pune-o în coasta mea (Iacob - 20 - 23)

„Domnul și Dumnezeul meu (Ioan 20-28) a strigat Toma după ce a cercetat cu mâinile sale coasta străpunsă și mâinile Mântuitorului. A înviat Hristos, sădind peste toată lumea până la sfârșitul vremii, speranța, nădejdea, că niciodată nu vom pieri sub piatra nedreptăților oricât de grea va fi așezată peste firavele noastre trupuri.

Vom învia, vom birui.

A înviat Hristos răsădind nădejdea învierii din morți. Că viața noastră nu se termină aci la acești așa de trecători 60-70 ani, că se prelungește dincolo, că ne vom întâlni iar cu cei dragi ai noștri și nu ne vom mai despărți niciodată, că vom învia din morți în numele Lui Hristos și numai prin Hristos

adică în afară de Credința în Hristos, nimeni nu va învia și nu va fi mântuit.

Joi 9 Iunie 1938

În fiecare noapte visez. Nici odată n'am visat atât de [illegible] ca acum. Astă noapte am visat o luptă care se dădea la Predeal în trei sectoare. Unul la pompă, altul pe partea orașului care urcă pe Vitiforin deasupra cazărmii; al treilea era sub comanda mea între „Villa Stelian Popescu și Hotel Palace" până spre linia ferată cu direcția Gara. Nu se trăgea cu focuri de armă. Lupta era corp la corp. Sectorul meu a dat inamicul peste cap fulgerător și l-a împins dincolo de gară punându-l în debandadă. Celelalte două sectoare cu oare care greutate au răzbit. La pompă, am intervenit în ultimul moment cu ai mei. Inamicul era însă respins, când am ajuns eu.

Am fost și pe Vitiforin și ochiam cu un tun care semăna mai mult cu un aruncător de bombe „Hasen", dar nu am tras. Dintre cei ce erau cu mine, îmi reamintesc bine pe Bordeianu și Miluță Popovici, pe ceilalți i-am uitat; am adormit din nou.

În fața unei case la o masă rotundă cu față de masă albă, am visat că eram eu, tatăl meu; pe masă era o singură ceașcă plină cu cafea neagră; în dreapta mesei era o vale mare la câțiva metri de noi, iar în față

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

18-II-944 41 26 221 23

deasupra noastră se ridica un deal mare lutos și pietros. La un moment dat, a început să se surpe de sus, bucăți mari și să cadă la vale. A căzut și un pom verde care era acolo, apoi a început să cadă pe masa noastră. Ne-am ridicat și am fugit spre stânga. Tatăl meu mi-a spus: „Beați cafeaua!", eu m'am apropiat de masă, iar chiar atunci a căzut în mijlocul mesei peste cafea, o bucată de pământ care ardea.

M'am retras și a început să cadă și să cadă pământ amestecat cu cenușe și cu tăciuni. Femeile din casă au eșit să strângă lucrurile, văzându-se în focul acesta.

Eu am văzut geamantanul tatălui meu și m'am repezit deasupra mormanului să'l iau. Când am ajuns acolo, o femeie se apleacă deasupra geamantanului și a acoperit-o pământul și cenușa care cădeau și se vedeau numai picioarele, era mama mea. Am scos-o și am ridicat-o pe umeri, iar cu stânga am apucat geamantanul și l-am luat. Și coborâm s'a repezit tatăl meu să mă ajute strigând „săraca" „săraca", m'am trezit. Am adormit din nou, am visat-o dormind în pat pe soția mea și pe Nicolița.

Eșind în stradă, l-am văzut pe Smărăndescu și pe Horodniceanu și i-am întrebat „Unde este Nicolița"? căci vream s'o văd, că se sculase și plecase dela noi.

Am căutat-o într'un loc, dar nu era, am căutat-o mult și am găsit-o cu mama ei într'o casă și s'a făcut ziuă. —

Vineri 10 Iunie 1938

Astăzi dimineață a sburat primul pui din cuibul dela geamul meu. Câtă emoție, cât tremur pe el! Primii pași și primul sbor în viață, câtă grijă, câtă bucurie pe mama lui, e plină bolta de chemările ei și de îndemnările ei, numai ciripit; mergi cu bine dragul meu în sfânta libertate. De câteva zile umblă o lăcustă verde pe aci prin celulă, când mă culc se apropie de așternutul meu; aseară voia să se așeze pe cap, am încercat să o alung, ea s'a speriat, a făcut un salt și a dispărut. Azi dimineață am găsit o turturică sub rogojină, am ridicat-o și am îngrijit-o timp de o oră, i-am dat apă peste care am pus praf de zahăr, a băut, s'a refăcut și a sburat afară.

Pe la ora nouă am fost chemat sus la Cancelarie, o anchetă. Căpitanul Popovici dela Consiliul de Războiu a venit să cerceteze dacă am trimis ceva din închisoare un manifest prin care îndemn oamenii mei la răzbunare.

Se depun noi motive de casare și se dă un termen, am studiat cu ei motivele, sunt principale. Unu nou s'a adus martorii de față, oamenii dela Cuca, acei care

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

43 18-II-944 [illegible] Bolog 27 322 24

am lucrat eu". Am fost condamnat pentru o scrisoare care nu mi aparținea. S'a găsit autorul care a dat o scrisoare în care afirmă că e a lui și ca conținut și ca scris. Dece [nu] s'a găsit autorul scrisorii"

5/ Încadrarea greșită: am fost încadrat la crimă contra siguranței exterioare a Statului, la trădare, aplicându-mi-se o pedeapsă uriașe. Ordinele nu interesează siguranța exterioară a Statului, adică nu sunt o primejdie venind dela o putere din afară care să atingă:

a/ Integritatea teritoriului

b/ Independența,

c/ Suveranitatea

[ ]/ Nu există măcar nici o dovadă de vreun fel, ca aș fi vrut să provoc răsboi civil. Se spune de depozite de muniții, dar nu se arată nici unul, unde e, ce conține, la cine s'a găsit? Sunt condamnat pe simple afirmații, [c]eva unic în analele proceselor. Mai sunt încă vre-o zece minute strict juridice de procedură - - - - -

Am dat o declarație în acest sens. Cum vin pe capul meu tot felul de nălțiri. Condamnat pentru o scrisoare care nu e a mea acum vine alta. Cred însă că l'a convins și procurorul că e ceva neserios.

Astă noapte spre dimineață am visat că eram într'o sală plină de oameni; așa de pildă, eu nu mai puteam respira, s'au deschis geamurile, începea procesul meu

CNSAS
Directia Cercetare,
Expoziții, Publicații

în recurs. Iacobescu spunea că va vorbi două ore. M-a[m de]trezit, am adormit din nou, și am visat călătorind în [...] tren, cu mama, soția, fata și Silvya. Trenul se apleca de tare spre prăpastie, încât credeam că se va prăbuși.

Atunci am sărit jos căci mergea încet și am prins umărul. Ceilalți au făcut la fel, a deraiat puțin după linie, dar nu s'a dus în prăpastie.

Luni 13 Iunie 1938

Toată noaptea nu am dormit, cred că mă dor plămânii în partea de sus în dreptul omoplaților. Simt în ambele părți o durere slabă și o căldură permanentă, o să chem doctorul, greu o să trec momentele acestea...

După masă au fost avocații la mine, căci la 15, Miercuri este recursul meu la Casația militară, ei cred că se amână cel puțin cu 5 zile, pentrucă așa e uzul.

Marți 14 Iunie 1938

Azi a fost Lizeta Gheorghiu, ceilalți studiază; i-am încredințat cu această ocazie un mic testament familiar, pe care l-am făcut azi, aci în celulă la mine. Pe mâine recursul.

Astăzi am terminat de citit „Epistolia Sfântului Apostol Pavel" Am rămas profund impresionat, mărturisesc că până acum citeam numai unele din ele și fără a le aprofunda suficient, voiu scri mai târziu căci merită un întreg studiu. Noaptea aceasta l-am visat pe

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

18-II-944 rugat [illegible] [illegible]

[illegible] 25

Pârncată, se plângea că a fost pus în tabără la Ciuc. Apoi l-am visat pe Tell, era escortat, a fugit în casă la Ionică. La urmă l-am visat pe Alecu Cantacuzino, am vorbit cu el într'o casă, dar nu știu unde.

Miercuri 15 Iunie 1938

Când am terminat Evangheliile, am înțeles că stau aci la închisoare, din voia lui Dumnezeu, că deși nu am nici o vină sub latura juridică, El mă pedepsește pentru păcatele mele și-mi pune la încercare Credința mea. M'am liniștit.

A căzut liniște asupra sbuciumatului meu suflet, cum se lasă liniștea seara la țară, sbuciumul, svârcolirile și încordările lumii. Oameni, păsări, animale, copaci și ierburi, pământ muncit și tăiat de fiarele plugurilor, intră în repaus, căci tare am fost sbuciumat, mult a mai suferit sărmana carne de pe mine, nu cred să fi îndurat vreodată mai mult ca acum. „Credința și Dragostea" nu mi le am pierdut, dar am simțit că la un moment, mi s'a rupt firul Nădejdei. Chinuit fizicește ca un câine (sunt pline hainele de sufe[r]inte) Iată, sunt acum 60 zile de când dorm îmbrăcat pe scândură și pe rogojina aceasta, 60 zile și 60 nopți de când oasele mele sug ca o sugativă, umezeala care țâșnește din pereți și din pământ. De 60 zile nu schimb o vorbă cu nimeni, din cei de aici, nu au voie să vorbească cu mine și atacat

CNSAS
Directia Cercetare,
Expoziții, Publicații

18-II-944 Cavor Aj.

301

Marți 19 Aprilie 1938

Era ora 9 seara. Condus de un Căpitan de jandarmi și de un plutonier, cobor scările dela Consiliul de războiu. Afară duba.

De câte ori văd acest instrument, mi se înăorește sufletul; se deschide ușa și urc; înăuntru întuneric. Desprind umbrele a patru soldați. „Încărcați armele", aud comanda plutonierului. Plecăm. Trecem prin străzile luminate. La un moment dat îmi dau seama că mă aflu pe podul dela Izvor, în dreptul casei Domnului General, unde până acum câteva zile, fusese sediul nostru și va mai fi cu ajutorul lui Dumnezeu!

O apucăm la stânga pe cheiul Dâmboviței. Mă duce la Văcărești îmi zic și trec străzile una după alta. La un moment simt că am eșit din București. Nu mai aud sgomot de trăsuri, mașini și tramvaie și nu mai văd lumini prin crăpăturile dela ferestruică. Mașina fuge pe șosea în necunoscut. Într'un târziu e oprită de un cordon de santinele „Stai-Cine-i"? „Dă Domnul că-i poliția", apoi de un altul în sfârșit Oprim. Cobor la Jilava în fața Cancelariei. Aici e un fort din linia de centură a Bucureștilor, făcut în vremea Regelui Carol I după războiul dela 1877, acum e închisoare militară. Aici s'a chinuit Moța, Marin, Domnul General, Cimetti și mulți de ai noștri la 1933-1934. — Intrăm în cancelarie —

Peste câtva timp sosește maiorul Comandant al Închisorii și doi ofiteri din Compania de gardă. Primesc instrucțiuni la telefon. —

CNSAS
Directia Cercetare,
Expoziţii, Publicaţii

în acelaş timp în fiinta mea morală, acuzat de trădare, de-
rat străin ca nefiind român nici după tată nici după ma[illegible]
arătat ca un dusman al Statului Coplesit de lovituri şi legat
cu mâinele la spate adică neavând nici o posibilitate de
apărare.

Cu inima strânsă la gândul suferintei jignirilor,
maltratărilor celorlalti ai mei familiei şi Oamenii a[illegible], am
simtit că mi s'a rupt unul din cele trei fire nevăzute
cari leagă pe Crestin de Dumnezeu. „Nădejdea," Mi s'a
făcut negru înaintea ochilor, simtiam că mă înec, dar
mi l-am legat la loc, luptând zi cu zi. Cum? Citind cele
două Evanghelii, Când le-am terminat, am simtit că am
din nou cele trei fire şi că ele sunt bune, Credinta, nădejdea
si dragostea. Şi acum terminând de citit, Scrisorile
Sfântului Apostol Pavel, am desprins din ele, dovezi hotă-
râtoare de existenta Invierii şi puterii Mântuitorului
nostru Iisus Hristos. — M'a impresionat
1/ Sinceritatea şi Curătenia sufletească a Sf. Apostol Pavel;
2/ Viata integral Crestină fără pată —
3/ Primejdiile prin care a trecut pentru Domnul
4/ Seninătatea şi chiar bucuria cu care primea aceste
suferinte
5/ Tăria de a mai încuraja şi pe altii ca să nu se mai
clatine în fata suferintelor şi primejdiilor.

18-II-944
[illegible] Cons. Sp. [signature]
(26)
[signature]
324

6) O dragoste sfântă de o înălțime zguduitoare pentru toți creștinii sau copiii lui Dumnezeu

7) O râvnă neîntrecută și mai cunoscută printre Apostolii cei credincioși de a propovădui neîncetat pe Mântuitorul Isus Hristos, la toate neamurile.

8) Marea știință și înțelepciune. În fiecare scrisoare aproape, începe „eu întemnițatul" care mă găsesc în lanțuri pentru credința în Hristos, Domnul nostru. Apoi scrie lui Timotei, „Caută să vii curând la mine" (2 Timotei 4,9) îi era și lui dor să vadă pe cineva din ai lui (13) „Când vei veni, adu-mi mantaua.", îi era și lui frig ca și mie.

Însfârșit cu cât pătrundeam mai mult în citirea scrisorilor, ajungeam la concluzia:

1) Că nu suntem creștini, că suntem departe de a fi creștini cât de departe

2) Că ne încreștinăm în formă dar ne descreștinăm în conținut

3) Că omenirea a suferit acest proces de descreștinare dealungul veacurilor până la noi cu mici sforțări spre adâncuri. Creștinarea în suprafață pare că a preocupat mai mult lumea.

4) Caracteristica timpului nostru, ne ocupăm cu lupta dintre noi și alți oameni, nu cu lupta dintre poruncile Duhului Sfânt și poftele firii noastre pământești

99

CNSAS
Directia Cercetare,
Expoziţii, Publicaţii

Ne preocupăm și ne plac victoriile asupra dușmanilor, „în victoria împotriva diavolului și păcatului, toți oamenii mari ai lumii de eri și de azi, Napoleon, Mussolini, Hitler, etc. sunt preocupați mai mult de aceste biruințe.

Mișcarea Legionară face excepția, ocupându-se dar insuficient și de biruința în om în vederea mântuirii lui - Insuficient

Răspunderea unui Conducător, este foarte mare, el nu trebue să detesteze armatele sale cu biruinți pământești, nepregătindu-le în acelaș timp pentru lupta decisivă din care sufletul fiecăruia se poate încununa cu biruința veșniciei sau înfrângerii veșnică.

d) În sfârșit lipsa cel puțin la noi a unei elite preoțești care să fi păstrat focul sacru al vechilor Creștini

Lipsa unei școli de mare înălțime și mare devoțiune Creștină

Vineri Dimineața 17 Iunie 1938

Miercuri pe la ora 5 p.m. a venit soția mea și mama ei. Mi-au spus că procesul meu în curs, nu s'a amânat cum era uzul și se judecă după masă la 5, continuând și în ședința de noapte. Soția mi-a spus că au chemat-o la legiunea de jandarmi Băneasa, unde au ținut-o de dimineața până la ora 1.30, pentru ca să-i spună, că nu mai are voie să intre acasă, la Casa Verde,

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

18-II-944 Văzut Comisar ... Baly

32 Coșocaru

27

să vineri să vină să-și împacheteze lucrurile, iar Duminică cu părintele să le ducă unde va ști. Se neagră la față de supărare, să-ți scoți lucrurile din cuibul tău, unde să le duci? unde să stai? Ca în închisoare. Soția mea fără nici un scut, aruncată pe drumuri cu fata de mână. Câtă lipsă de omenie, câtă lipsă de bunăvoință, stam toți trei și ne gândim, unde? unde? Dau și eu câteva adrese de încercare, nu avem atâția bani ca să plătim o casă cu chirie. I-am spus că dacă nu se respinge recursul, voi fi dus de aici, la Doftana. Ea vrea să vină cu fata să locuiască în satul de lângă închisoare.

Le-am spus că am lăsat la Lizeta Gheorghiu, dispoziții testamentare și am început să le schițez în câteva cuvinte conținutul. Ele plângeau și soția mea și mama mea, fata are abia patru ani, nu înțelege nimic din toată tragedia acestor momente, când umbrele morții încep să bată peste gândurile unei familii. După cele 15 minute regulamentare au plecat. Acum e Vineri Dimineața, încă nu mi a răspuns rezultatul cu recursul.

Acasă la noi, la ora aceasta, soția mea împachetează și își plânge toate nenorocirile. Dar nu se poate, o să ne întoarcem înapoi.

Vineri seara 17 Iunie 1938

Acum jumătate de oră, au venit avocații la mine, mi-au spus că s-a respins recursul meu la casația militară.

erau cu toții triști și abătuți. Am stat cu ei vreo cinci-
minute, i-am întrebat cum s'au desfășurat desbaterile,
spus în câteva cuvinte, ne-am despărțit și reîntors în ce-
mea, m'am așezat la marginea patului meu de scânduri
și m'am rugat lui Dumnezeu, spunând rugăciunea
„Tatăl nostru" Doamne fie în voia ta!"

Duminică 19 Iunie 1938

Astă noapte pela 12, pe când mă munciam să adorm, am auzit pași apropiindu-se de celula mea, zgomot de lacăt și ușa era deschisă. Era locotenentul și primul gardian; au venit să mă anunțe că trebuie să plec la Doftana. M'am sculat, m'am îmbrăcat repede, mi-am strâns lucrurile în două geamantane și în pătură, mi-am făcut rugăciunea și am părăsit cu gândul aruncat în necunoscut, această locuință a suferinții și a chinurilor mele. Rămâneți cu bine sute de Legionari, dragi camarazi care îndurați între acești ziduri reci.

Înconjurat de patru sentinele, am ajuns sus la Cancelarie, aici mi s'a făcut o amănunțită percheziție corporală, am fost căutat prin buzunare, pipăit cu atenție gulerul, mânecile, corp, picioare, apoi a trebuit să mă descult să fiu căutat în ghete, cu aceeaș grijă mi s'a cercetat și bagajele

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

18-II-944
văzut
Bela

31 (28)
326

Copie

Am salutat pe Colonelul Rosiescu, Comandantul închisorii și pe ofițerii care în executarea serviciului lor s'au purtat cu mine cu multă eleganță sufletească.

Un maior de jandarmi, un Căpitan, numele e acelaș care m'a adus dela Predeal și apoi la Consiliul de Războiu, în ochii căruia am putut citi un sentiment de compătimire pentru toate nenorocirile care se abăteau peste mine, un sublocotenent, fosta mea pază dela proces, deasemenea foarte delicat, un Comisar necunoscut dela poliție, m'au luat în primire.

M'au urcat într'un taxico mașină, având în dreapta un maior, pe scăunelul din față un Căpitan, iar lângă șofeur un sergent instructor, în fața noastră la 30 m. mergea o altă mașină cu poliția, iar în urmă un camion cu 60 jandarmi.

E ora două noaptea. Afară e frumos, pe cer se proectează lumina Capitalei, de care ne apropiem. Iată pe drumul acesta, am fost acum doi ani, în sat la profesorul Dobre unul din bunii mei Comandanți Legionari, aci am ~~...~~ oprit odată mașina și am stat la masă. Și amintirile încep să se depene. Intrăm în București.

Cu cât ne apropiem mai mult de Centru, cu atât îmi sunt mai cunoscute locurile, iată mașina trece pe șoseaua Ștefan cel Mare, la câțiva metri de restaurantul pe care l-am avut la Obor.

Mă uit, zăresc clădirea posomorâtă, fără frumoasele firme Legionare, care o împodobeau cu două luni în urmă. Urmăm drumul obișnuit pe care mă întorceam dela acest restaurant la Casa Verde, Apoi din Piața Victoriei, o apucăm la dreapta pe Șoseaua Ploești.

Alte amintiri... E drumul pe care mă duceam adesea cu mașina condusă de credinciosul Ilarie, la Predeal locul meu de recreație. – Eram atunci cu soția, cu Legionarii; acum sunt dus sub pază și mă duc condamnat la 10 ani muncă silnică, spre Doftana.

Pe șosea ajungem din urmă un car cu fân la care erau înjugați șase perechi de boi frumoși, e un semn bun. Ne apropiem de Ploești, e trecut de ora trei.

Puterea nopții începe să scadă și pe la orizont se arată înaintând cele dintâi patrule ale luminii. Din când în când, vorbesc cu Maiorul și descoperim că am făcut împreună Școala militară de infanterie, acum 20 ani la Botoșani, el terminând-o cu 6 luni înaintea mea. Ne reamintim de timpurile acelea, de camarazi, de ofiteri. Intrăm în Ploești, străbatem străzile tăcute ale orașului, lumea doarme, ieșim spre Câmpina, de după dealuri năvălește lumina. Căpitanul din față a ațipit, eu mă gândesc la zile mai bune. Răbdare pe drumul suferinții, merg înainte cu gândul înfipt în nădejde. După o bucată de drum, în stânga se

CNSAS
Direcţia Cercetare,
Expoziţii, Publicaţii

18-II-944 57

327 37

(29)

Mi se pune în vedere că fiind condamnat la şase luni închisoare corecţională voi avea voie să stau toată ziua în curtea din faţa celulei. După ce va trece prin casaţie şi condamnarea la 10 ani muncă silnică, mi se va aplica regimul de muncă silnică, care începe în primul an, închis toată ziua în celulă cu o singură oră pe zi afară. Acum mă poate vizita familia odată la două săptămâni, atunci odată la două luni; am voie să scriu acasă odată pe săptămână acum, când va veni condamnarea definitivă, odată pe lună/

Greu.. Greu de tot!.. Dar ne vom supune fără murmur. M'am întins pe pat, sunt obosit şi mi-e frig. Parcă e tot aşa de frig ca şi la Jilava. Am adormit, mă trezesc într'un zgomot, mă uit în jur, un şoarec se suie pe masă şi începe să ronţăie dintr'un pachetel cu mâncare, l-am alungat; iar am aţipit, iar m'am trezit, am stat aşa până la 12 zburându-mi gândurile departe.

Mi s'a adus mâncare, borş cu carne, am mâncat carnea şi câteva linguri de borş; m'am plimbat prin curte, am reintrat în celulă şi am dormit până la 5 p.m., am eşit iar prin curte; masa de seară a fost borş fără carne. N'am poftă de mâncare.

Pe la 7, a fost şi inspecţia D-lui Gorăscu, subdirectorul General al închisorilor.

Seara după închidere, a venit Doctorul şi m'a cercetat, o veste rea, m'a găsit cu plămânii la vârfuri şi la partea de jos şi la spate şi în faţă, prinşi.

Mi-a dat o reţetă, injecţii cu calciu, o alifie cu care să mă ung şi ceva de poftă de mâncare, sărmanii plămâni, nu mai pot de suferinţă!

CNSAS
Directia Cercetare,
Expoziţii, Publicaţii

Vapcarov

deschide frumoasă şi luminoasă, Valea Prahovei, apa curge liniştit strecurându-se printre nisipuri.

Din centrul oraşului curat apucăm la dreapta, după câţiva km în stânga şi în dreapta noastră se deschide plină de măreţie Valea Doftanei. In faţa noastră pe un deal înalt o cetate cu aspect medieval, e înconjurată numai de verdeaţă.

Inchisoarea Doftana, piatra condamnaţilor la munca silnică unde mergem. E aşa de frumos afară, o dimineaţă din acelea de vară frumuseţe încărcată cu binecuvântarea lui Dumnezeu. Răsare soarele printre copacii de pe deal şi revarsă lumina aurie peste verdele din jur, peste apa din vale. Am ajuns, ofiţerii şi jandarmii s'au dat jos, au anunţat pe directorul închisorii, eu mai rămân în maşină. Funcţionarii sculaţi din somn se adună unul câte unul. Sunt condus în cancelarie.

Director, subdirector, funcţionari, nu cunosc pe nimeni; funcţionarii par oameni cumsecade. Directorul şi subdirectorul distinşi; aceleaşi formalităţi dela buzunare şi până la ghete. Este atâta umilinţă în aceste reglementare percheziţionări ... o suport cu resemnare. Mi se aduce la cunoştinţă că în închisoare nu este permisă culoarea verde; mi se ia flanela verde pe care o aveam pe mine şi mi se permite să îmbrac una albă în schimb; mi se iau deasemenea nişte manşete de lână tot verzi.

Insfârşit sunt condus înăuntru, închisorii cu înfăţişarea foarte îngrijată. In fund zăresc o bisericuţă. Dumnezeu este nelipsit pretutindeni.

Pe mâna stângă, pe un coridor, o cameră albă de curând văruită, înaltă cu două ferestruici sus de tot, că nu poţi vedea prin ele, cam de 5 m lungime şi 2 pe lăţime. Aceasta este noua mea celulă în care va trebui să stau. In fund are un pat de fier, o saltea de paie cu pernă, cu pătură; pe jos ciment şi două pogoşini, o măsuţă de lemn şi două s...

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

~~33~~ ~~32~~

30

CNSAS
Directia Cercetare,
Expoziții, Publicații

Căpitanul și plutonierul de jandarmi, pleacă luându-și cu părere de rău, rămas bun dela mine. Două suflete alese care fac excepții în corpul acesta al jandarmilor. Maiorul îmi cere cravata, apoi banii o mie lei; mi se face o percheziție prin buzunare. „Oribil" [illegible] așa e regulamentul. Plec cu locotenentul Mastacan încadrat de patru santinele cu baioneta la armă. Sunt obosit. Intrăm în fort. Acolo pătrundem pe niște ganguri întortochiate și lungi pline de întuneric. Mă izbește un miros rece și umed de mucegai. Sunt introdus apoi într'un fel de boltă lungă de vreo șase metri și lată de vreo 4 metri. De o parte și de alta niște scânduri așezate pe niște capre de lemn, formează două paturi mari comune. O fereastră cu gratii dă într'un perete al fortului așezat la vreo zece metri.
Deasupra acestei bolți sunt vreo patru metri de pământ [illegible]ții exteriori au o grosime de $1\frac{1}{2}$ m, jos ciment. Dacă afară, aș vedea un om care numai o jumătate de oră ar dori să doarmă într'o asemenea boltă, l-aș opri și i-aș spune „nu încerca te nenorocești"! — Plutonierul îmi aduce o rogojină și două pături roase; le așează pe scânduri; sub cap nimic. Locotenentul vede că e ceva lipsit de cea mai elementară omenie, se simte jenat și se scuză că așa e regimul. Mă întreabă dacă n'am o basca pentru cap, c'o să-mi fie frig. De unde să am? Îmi spune câteva vorbe bune și pleacă încuind ușa cu lacăt. De jos, de sus, din pereții groși, de pretutindeni, săgeți reci de umezeală, îmi străpunge trupul. Pare că acești pereți străini în care nu

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

18-II-944

55

După ce am fost atacat în ființa mea [illegible]
după ce am fost cu barbarie tratat din pun[ct]
de vedere fizic, acum vine peste mine u[n]
al treilea atac!

Mă atacă microbii!

Dar Dumnezeu vede, și va răsplăti!

Până aci, va urma

[Stamp:] Direcțiunea Generală

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

(31)

28

M.S. REGELE CAROL II

329

M.S. MARELE VOEVOD MIHAI

18-II.944

Cl.

CREDINȚĂ ȘI MUNCĂ PENTRU ȚARĂ ȘI REGE

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

i

18-II-944

97 35

330

(32)

Marți 19 Aprilie 1938

Era ora 9 seara. - Condus de un Căpitan de jandarmi și de un plotonier, cobor scările dela Consiliul de război. Afară duba.

De câte ori văd acest instrument, mi se înăcrește sufletul; se deschide ușa și urc; înăuntru întunerec; desprind umbrele a patru soldați „încărcați armele" aud comanda plotonierului, plecăm, trecem prin străzile luminate. La un moment dat îmi dau seama că mă aflu pe podul dela Izvor, în dreptul casei Domnului General, unde până acum câteva zile, fusese sediul nostru și va mai fi cu ajutorul lui Dumnezeu!

O apucăm la stânga pe cheiul Dâmboviței, mă duce la Văcărești, îmi zic și trec străzile una după alta. La un moment dat, simt ~~să~~ am eșit din București, nu mai aud sgomot de trăsuri, mașini și tramvaie și nu mai văd lumini prin crăpăturile dela ferestruică. Mașina fuge pe șosea în necunoscut. Intr'un târziu e

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

oprită de un cordon de santinele „Stai - Cine?
„Să dumnul că-i poliția”, apoi de un altul
însfârșit oprim. Cobor la Jilava în fața Can-
celariei; aci e un fort din linia de cen-
tură a Bucureștilor, făcut în vremea Regelui
Carol I, după răsboiul dela 1877, acum e
închisoare militară. Aci s'a chinuit Moța
Mariu, Domnul General, Cimmetti și suite
de ai noștri la 1933-1934. Intrăm în Can-
celarie.

Peste câtva timp sosește maiorul coman-
dantul închisorii și doi ofiteri din Compania
de gardă. Primesc instrucțiuni la telefon.

Căpitanul și plotonierul de jandarmi
pleacă luându-și cu părere de rău, rămas
bun dela mine; două suflete alese care fac
excepții în Corpul acesta al jandarmilor. Maiorul
îmi cere cravata, apoi banii, o mie lei;
mi se face o percheziție prin buzunare
„Oribil” dar așa e regulamentul. Pleacă

CNSAS
Directia Cercetare,
Expoziţii, Publicaţii

18-II-944 ~~Siguranţa~~ Cerc. III 36 Bol[illegible]

Direcţiunea Generală a [illegible]

98

331

33

Locotenentul Mastacan, încadrat de [illegible] santinele cu baioneta la armă, [illegible]. Intrăm în fort, acolo pătrundem pe niște gangiuri întortochiate și lungi, pline de întuneric, mă izbește un miros rece și umed de mucegai. Sunt introdus apoi înăuntru, într'un fel de boltă lungă de vreo [illegible]ze metri și lată de vreo patru metri; de o parte și de alta, niște scânduri așezate pe niște capre de lemn, formează două paturi mari comune; o fereastră cu gratii dă într'un perete al fortului așezat la vreo zece metri.

Deasupra acestei bolți sunt vreo patru metri de pământ; pereții exteriori au o grosime de 1-1/2 m. jos ciment. Dacă afară, aș vedea un om care numai o jumătate de oră ar dori să doarmă într'o asemenea boltă, l-aș opri și i-aș spune „nu încerca, te neurosteşti"

Plotonierul îmi aduce o rogojină și două pături roase, le așează pe scânduri, sub

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

cap nimic. Locotenentul vede că e ceva lipsit de
cea mai elementară omenie, se simte jenat
și se scuză că așa e regimul. Mă întreabă
dacă n'am o bască pentru cap, ca să nu-mi fie
frig, de unde să am?, îmi spune câteva
vorbe bune și pleacă încuind ușa cu lacăt

De jos, de sus, din pereții groși, de pretutindeni, săgeți reci de umezeală, îmi străpung trupul. Pare că acești pereți străini în care nu recunoști nimic de al tău și nu vezi pe nimeni dintre ai tăi, dușmănoși, abia așteaptă o viață de om pe care s'o mistue, trimițându-și mii de săgeți ca niște adevărate raze ale morții pe trupul bietului condamnat. M'am culcat. O noapte lungă.

Sfintele Paști 24 Aprilie 1938.

Îmi intră umezeala în oase, respir aerul de pivniță, îmi simt plămânii străpunși de ace, de gloanțe, mă dor oasele mă întind pe patul de scânduri, stau

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

18-II-944 văzut [illegible] Balaș 39 99

Câte cinci minute pe o parte câte cinci pe cealaltă; mă întorc pe stânga aud cum îmi bate inima, sau picături de sânge din ea?

Se scurge viața din istovitul trup. O, țară! cum îți răsplătești tu pe fiii tăi, am ădormit, visez pe mamaia și pe Elvira Gârneață.

332

34

Elvira mi-a dat să beau dintr'o cană mare apă, mamaia mi-a spus: „Tare greu o ducem", „n'am mutat aici", era într'un sat la mahalaua Hușului dinspre Prut. —

Eu i-am spus „mă duc până sus pe deal cu Niculiță și Horodniceanu și când mă voiu întoarce, o să-ți las ceva bani „să n'ai nici-o grijă". Am plecat, era noapte, o lună plină strălucitoare, lumina pământul, mi-e teamă să nu i se fi întâmplat ceva, rămasă iar singură. —

— Un ginere mort în Spania,
— O fată rămasă cu doi copii orfani de tată,
Eu în închisoare,

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

— Alți patru copii și ei în închisoare, s'au gata de a fi prinși.

În urma unuia din ei, au rămas patru copii fără nici o bucățică de pâine. Tată meu plecat de acasă la București pentru a-și lua pensia de sărbatori, nu se mai întoarce. — E arestat și dus într'un loc necunoscut, nimeni nu știe de soarta lui. Acasă de Paști, ne așteaptă mama pe toți să facem sărbătorile cu ea. Sunt așa de mari bucuriile pentru ea, mamă bătrână adunându-și fiii la un loc! La noi de Paști e pustiu, nimeni din cei așteptați, nu-i nici un suflet lângă mama, străinii toți o ocolesc și de teamă nu-i mai intră în casă.

Bate o inimă stingheră și ne caută pe toți prin închisori, aleargă după fiecare prin celulele noastre, să ne găsească, să ne mângâie, să ne sărute amărâtele trupuri. Dar unde! când nimeni nu-ți spune nimic și nu primește nici o veste. O! mamă care

CNSAS
Directia Cercetare,
Expoziţii, Publicaţii

18-II-944
vozut
Bulaj

38
100
333
31

plângi singură în colțul tău și pe care nimeni nu te vede, să știi că și noi plângem pentru tine în această zi de Paști, fiecare prin celulele noastre.

Eri sâmbătă, am rugat să mi se trimită un bărbier ca să-mi radă barba care-mi crescuse sbârlit de o săptămână, pe obrazul înghețat. A venit frizerul închisorii, un biet țigan condamnat, m'a ras și m'a spălat pe ochi pentru prima oară în această săptămână, aștept Invierea Domnului. Iți cer o lumânare plotonierului, aci n'are de unde să cumpere, dar poate va fi având una în plus, acasă la el.

Cei doi ofiteri, locotenentul Mastacan și locot.. — au venit și ei să facă serviciul înainte de închidere, mai ales că în camera unde sunt adus de eri, nu arde becul. Ce nenorocire, îmi trece prin minte că e un semn rău.

Pentru prima dată în viața mea voiu face Invierea, fără lumină, pe întuneric, singur, dar ofițerii și plotonierul după multe încercări

CNSAS
Directia Cercetare,
Expoziţii, Publicaţii

au aprins lumina, mi-au adus și o lumânărică mică de ceară, pe care mi-au dat-o cu o ~~[illegible]~~ deosebită bunăvoință.

Eu, în puținele minute de vizită regulamentară de două ori sau trei ori pe zi, nu vorbesc cu nimeni, nici ei n'au ce să-mi spună, nici eu nu-i întreb nimic, singurele lor cuvinte sunt: „Aveți nevoie de ceva?" la care eu răspund întotdeauna: „Nu" dar simt din ochii lor, că ei înțeleg toată tragedia mea sufletească. Îmi dau seama și de importanța culpei mele și de răspunderea conducerii de peste un milion de suflete în care joacă soarta unei Națiuni și de durerile care-mi străpung inima pentru cei de acasă și pentru fiecare din sutele, sau chiar miile de legionari care în clipa aceasta primesc aceleași aspre chinuri. Înțeleg și situația de umilire în care sunt aruncat, căci privațiunea de libertate e una, iar ceeace e cu mine, e umilire, e degradare până la maximum a ființei umane.

CNSAS
Directia Cercetare,
Expoziții, Publicații

— 3 —

18.II.944 văzut cunoscut Buluy Popescu

recunoști nimic de al tău și nu vezi pe oameni dintr' ai tăi, dușmănoși, abia așteaptă o viață de om pe care s'o mistuie, trimițându-și miile de săgeți ca niște adevărate rafe ale morții pe trupul bietului condamnat. M'am culcat. O noapte lungă.

242

(4)

Sfintele Paști 24 Aprilie 1938

Îmi intră umezeala în oase! Respir aerul de pivniță. Îmi simt plămânii străpunși de ace, de gloante — Mă dor oasele. Mă întind pe patul de scânduri. Stau câte cinci minute pe o parte, câte 5 pe cealaltă. Mă întorc pe stânga. Aud cum îmi bate inima sau picături de sânge din ea? Se scurge viața din istovitul trup. O, Țară! Cum îți răsplătești tu pe fiii tăi. Am adormit; visez pe mamaia și pe Elvira Gârneață. Elvira mi a dat să beau dintr'o cană mare de apă. Mamaia îmi a spus „Tare greu o ducem." M-am mutat aici" Era într'un sat la mahalaua Hușului dinspre Prut.

Eu i-am spus „Mă duc până sus pe deal cu Micluța și Horodniceanu și când mă voi întoarce, o să-ți las ceva bani. Să n'ai nici o grijă"

Am plecat. Era noapte, o lună plină strălucitoare lumina pământul. Mi-e teamă să nu i se fi întâmplat ceva rămasă iar singură,

- Un ginere mort în Spania,
- O fată rămasă cu doi copii orfani de tată,
- Eu în închisoare,
- Alți patru copii și ei în închisoare, sau gata de a fi prinși

În urma unuia din ei, au rămas patru copii fără nici

1.

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

18-II-944 vont Onesner dj. Buly 101 334 (36)

Ceeace nu înțeleg, sunt poate unele bucăți și toate diavoleștile planuri care se pun acum la cale pentru nimicirea mea și a mișcării mele se caută cu orice preț ceva pentru a se smulge o condamnare mare, ori deschiderea întâia formă a procesului Duca, ori amestecul meu în procesul Stelescu, ori declararea de anarhică și teroristă a mișcării de până acum și încercarea de condamnare pe această temă. —

O condamnare se obține ușor prin ordin, totuși opinia publică va putea discerne în conștiința ei, nevinovăția noastră și jertfa noastră va crește până la cer, iar Dumnezeu supremul judecător, ne va auzi și pe noi.

Mi-e sufletul încărcat de nedreptăți.

×

× ×

M'am întins din nou pe patul acesta de scânduri, aștept ora 12, noaptea când lumea începe să plece pe la Biserici, mă învelesc

cu paltonul; nu pot să stau pe spate căci mă doare, da nu știu ce nu pot deslusi; Abia spinarea s'au mușchii? Prin crăpăturile scândurilor, prin rogojină și prin pătură vine un curent rece de pe cimentul de jos, care trece și prin haine și se oprește pe coastele slăbite. Mă întind pe dreapta și îmi strâng genunchii la gură, mă dor șoldurile, îmi face impresia că au copt, că e puroi. Nu pot sta pe o parte decât cinci minute, pe cealaltă mă doare la fel.

Mă gândesc la fata mamei (Cătălina) cum dormea ea cu degetelele în gură și visa la Moș Crăciun, care-i aducea jucării. De Sărbătorile Crăciunului dormeam cu ea în pat; deodată o aud râcâind prin somn, o trezesc; Ce-i mamă, ce s'a întâmplat? „Moș Crăciun a căzut de pe casă cu un sac de jucării" Un înger nevinovat, care nu știe de toate durerile noastre, împlinește abia patru ani

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

18-IV-944

402

37

335

O fi ora 11, mă scol, mă [illegible], mă [illegible] cu paltonul, mă așez pe marginea patului și mă uit la pustietatea din jurul meu [illegible] singur. Mi-aduc aminte că am mai sărbătorit de două ori Pastele în închisoare, în 1925 la Focșani și în 1929 la Galata. Niciodată însă n'am fost așa de trist, cu atâtea dureri în inimă și copleșit de atâtea gânduri. Iau cărticica de rugăciuni și încep a ceti. Mă rog lui Dumnezeu pentru toți, pentru soția mea atât de împovărată și îndurerată, pentru mama pe care iar a călcat-o și bruscat-o comisarii din Huși, pentru tatăl meu care cine știe prin ce celulă zace în această noapte, pentru frații mei deasemenea.

Apoi pe rând pentru ostașii legionari, bătrâni sau tineri, acești eroi și martiri ai credinței legionare, ridicați dela casele lor și duși cine știe prin ce închisori. Câtă jale și câte lacrimi n'or fi acum în sute de familii Românești. Mă rog apoi pentru

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

cei morți, bunici și rude, precum și pentru prietenii care m'au iubit și ajutat în viață. Îi văd pe rând pe toți; iată-l pe Dl. Hristache și la urmă îmi apare Ciumetti, cu grupul de legionari martiri, căzuți pe vremea lui. În fruntea lor mare, îi văd chipul ca într'un tablou bătrân, bătrân de jumătate de mie de ani, cu plete lungi și cu coroană pe cap, Ștefan domnul Moldovei. Mă rog pentru el, căci el mi-a ajutat în atâtea și atâtea lupte. Iată-l și pe Generalul nostru, eroul legionar, cu seria lui de martiri legionari, cu cei căzuți în ultimele lupte. Iată-l lângă General, în cămașă verde și încins, pe Marin, eroul de pe câmpurile Spaniole. Moța, frate dragă, Moța, mi se rupe inima când te privesc. Am pornit amândoi, eram aproape copii acum cincisprezece ani, această luptă. Te văd ager și netemător înfruntând adversitățile, sfredelind cu ochii de oțel, inima dușmanilor. Te văd mai târziu copleșit de greutăți și sărăcie

18-II-944 103 (38) 336

Direcțiunea Generală a Poliției

într'o țară în care pentru Ion Moța, [illegible] se găsea pâine. Pentru această [illegible] de pâine în România, nu era de ajuns numai capul tău mare, îți mai trebuia și o inimă de trădător.

Te văd muncind cu disperare, te văd obținând mereu cu strălucire la examene, în presă, la bară, la catedră, te văd târât în închisoare umilit și plin de amărăciune —

Îți văd umerii încovoiați și sufletul îndoliat de atâtea atacuri mișelești, te văd plângând și tremurând pentru mine, te văd plecând la moarte să faci acestui Neam dovada supremă, să ne eliberezi pe noi prin moartea ta, să ne deschizi cu pieptul tău sfârtecat, cu picioarele tale rupte, drumul biruinței unei generații (Doamne mă rog) și uită-te acum la noi, dragă Moța!

Eu stau aruncat ca un câine aici pe aceste scânduri. Mă dor oasele și îmi tremură genunchii de frig. Ai noștri toți, toată

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

floarea României, zace culcată cine știe prin ce temnițe, Doamne, mă rog în noaptea aceasta de Înviere, primește-mi jertfa. Ia-mi viața, căci Ție, O, Țară, nu-ți trebuesc puterile noastre, tu vrei moartea noastră.

O fi trecut de 12 noaptea, poate și de unu, n'am mai auzit clopotele sunând Învierea; aprind lumânarea și zic: „Hristos a Înviat".–

Lumea prin sate și orașe se întoarce acasă cu lumânările aprinse; ai noștri toți, familiile, plâng în noaptea aceasta.–

x

x x

Am desfăcut o cutie de sardele și am mâncat una din ele, de luni seara n'am mai mâncat nimic. Am băut o jumătate de cană de apă, ghemuit deasupra rogojinei, adorm.–

Miercuri 27 Aprilie 1938.

Au trecut și cele trei zile de Paști, la mine n'a venit nimeni; nici soția mea, nici nimeni

CNSAS
Direcţia Cercetare,
Expoziţii, Publicaţii

18-II-944 [illegible] 27 [illegible] 104 (39) 337

dintre cunoscuţi, desigur n'au căpătat permisiunea de a mă vizita, sau poate vor fi fiind şi aceştia pe undeva? Greu trece timpul când eşti singur; în această boltă nu intră om decât de trei ori pe zi câte un minut, dimineaţa la deschidere, la 12 când îmi aduce mâncare dela cazan şi seara.

Soarele nu pătrunde înăuntru decât câteva minute la ora cinci după masă şi atunci numai printr'un colţ al ferestruicii.

Timpul mi-l petrec stând ghemuit pe marginea patului şi scriind din când în când pe hârtie de împachetat, aceste rânduri. Aici nu există nici masă nici scaun, un vârf de creion rătăcit prin buzunare e pe sfârşite, abia îl pot ţine între degete; restul de timp, stau întins sub pătură dar umezeala aceasta trece şi prin pătură şi prin haine.

De o săptămână de când stau aci, nu m'am desbrăcat niciodată şi nici n'am fost scos

CNSAS
Direcţia Cercetare,
Expoziţii, Publicaţii

afară măcar o jumătate de oră la soare, să mă încălzesc. Eri a fost maiorul Dr. Holigan un om admirabil, acelaş care i-a avut în grijă pe ai noştri la 1933, îi cunoaşte pe toţi.

Deşi nu voesc să mă plâng nimănui şi nici să fac vreo cerere, i-am spus că simt dureri jos la şira spinării şi în umeri. Mi-a spus râzând, prieteneşte „Asta se chiamă închisoare" şi nu se tratează cu nimic.

Astă noapte l-am visat pe Moţa care mi-a spus: mi-a dat drumul, le-a fost şi lor ruşine, acum plec la Craiova, a eşit, s'a suit într'un taxi şi a plecat. Apoi l-am visat pe Domnul General; era îmbrăcat în cămaşa verde cu care plecase în Spania; venise la mine cu tată-meu, Colonelul Zăvoianu şi Gârneaţă; râdeau cu hohote că mă găsesc desbrăcat.

Mă gândesc mereu unde or fi ceilalţi? Or fi dat familiile lor de ei? or fi împrăştiaţi pe la diferite închisori din ţară, sau con-

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

18-II-944 Urgent Cuvs. AJ Bulaj 4 ~~105~~ 40 ~~328~~

[illegible]ntrați în vreun lagăr. De câte întrebi, nimeni nu-ți dă nici o informație; în ziare nici măcar nu s'a publicat arestarea lor. Atâta doar se știe că în noaptea în care m'au ridicat pe mine, i-au ridicat și pe ei dela casele lor, i-a dus la Liceul Mihai Viteazu, unde au fost ținuți o zi, apoi urcați în automobile și duși în direcții necunoscute. Printre ei se află: Tată meu, Col. Zăvoianu, Polihroniade, Radu Budișteanu, Vergatti, Alex. Cantacuzino, Nic. Totu, Domnul Clime, Ing. Ionică, Traian [illegible]ligă și patru preoți: Părintele profesor universitar Cristescu, Păr. Georgescu Edinet, Păr. profesor Duminică Ionescu și Păr. Andrei Mihăilescu, care n'are altă vină decât aceea că este parohul Bisericii de care aparține sediul nostru; el nu-i înrolat în Mișcarea Legionară, după cum nu-i nici păr. Edineț, decât parohul Bisericii Studențești.

Bănuesc că numărul lor al celor luați

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

din București, trec de o sută; profesori, doctori, avocați floarea intelectualității Românești, nimeni din ei n'are nici o vină; sunt ridicați fără mandate de arestare, înafară de lege pe deasupra legii în contra oricărui principiu de omenie. –

§ Atât de mult au fost călcate bietele case Legionare, încât pentru a restabili dreptatea în viitoarea Românie Legionară, numele de legionar trebuie să devină sacru.

Nici o forță publică să nu poată aresta un legionar, nici o forță publică să nu poată pătrunde în casă; în caz de delict, numai șeful său erarhic, va putea să pătrundă în casă sau să dispună arestarea lui. Este un drept indiscutabil la reparații pe care îl merită purtătorii acestui nume atât de mult hulit, încălcat și nedreptățit astăzi

Vineri 29 Aprilie 1938

Of, Doamne, că lungă-i ziua.

§ Duminică 1 Maiu 1938

Eri am fost scos pentru prima dată afară

o bucățică de pâine. Tată meu plecat de acasă la București pentru a-și lua pensia de sărbători, nu se mai întoarce.

E arestat și dus într-un loc necunoscut, nimeni nu știe de soarta lui. Acasă de Paști, ne așteaptă mama pe toți să facem sărbătorile cu ea. Sunt așa de puține bucuriile pentru ea, mamă bătrână adunându-și privii la un loc. La noi de Paști e pustiu. Nimeni din cei așteptați. Nu-i nici un suflet lângă mama. Străinii toți o ocolesc și de teamă nu-i mai intră-n casă.

Bate o inimă stingheră și ne caută pe toți prin închisori, aleargă după fiecare prin celulele noastre. Să ne găsească, să ne mângâie, să ne sărute amărâtele trupuri. Dar unde caută nimeni nu-i spune nimic și nu primește nici o veste. O! mamă care plângi singură în colțul tău și pe care nimeni nu te vede, să știi că și noi plângem pentru tine, în această zi de Paști, fiecare prin celulele noastre.

Ieri sâmbătă am rugat să mi se trimită un bărbier ca să-mi radă barba, care mi crescuse zbârlit de o săptămână pe obrazul înghețat. A venit frizerul închisorii, un biet țigan condamnat. M-a ras și m-a spălat pe ochi pentru prima oară în această săptămână. Aștept Învierea Domnului și cer o lumânare pentru înviere. Dar n-are de unde să cumpere, dar poate va fi având una în plus acasă la el. Cei doi ofițeri, locotenentul Mastacan și Local... au venit și ei să facă serviciul înainte de închidere.

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

18-II-944 Văzut Cușor [illegible] ~~106~~ 4/1 ~~3~~39

... pivnița aceasta; mi se împletice[au] picioarele între patru soldați; cu baioneta la ...mă, am fost dus până sus la cancelarie. - Acolo mă aștepta Căpitanul Procuror Atanasiu. Mi'a apucat groaza, căci nu mai am nici o încredere în justiție, justiția care judecă după „ordine” și ... după „Constituție”, nu există. Mi-a luat un interogatoriu lung dela șase seara până la ...ă noaptea.

Alături se auzea dintr'o cameră glasuri de copii și viață de familie, îmi face impresia că eu nu o să mai apuc niciodată aceste zile, ... glasurile acelea de copii, îmi aduc aminte de Cătălina „fata mamei”; pare că era un fel de adio, pe care lumea îl trimitea unuia c...e nu se va mai întoarce în ea. Și căpitanul mă întreba mereu; întrebările sale ... referă la următoarele puncte: Partidul Totul pentru Țară, e fosta gardă de fier dizolvată? Jurământul Legionarilor, semnifi-

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

cația cuvântului „Căpitan" judecătorul Legionar
uir de suprapune judecătorului Statului?
Ordinele scurte ale ministrului de interne
și jandarmerie, publicate de mine în legă-
tură cu Campania electorală, sau măsuri
Contra organizatiei mele. Ce scop avea
Corpul foștilor militari? Corpul Moța-Marin?
Apologeea Crimei prin distincțiunea cu
grad și crucea albă a băeților închiși.

Corpul Legiunei

Corpul Răzleți 18-II-944

Dirijor: Comand-aj. R. Tincoca

IMNUL TINEREȚII LEGIONARE

Text: Radu Gyr

Melodia: Ion Mânzatu

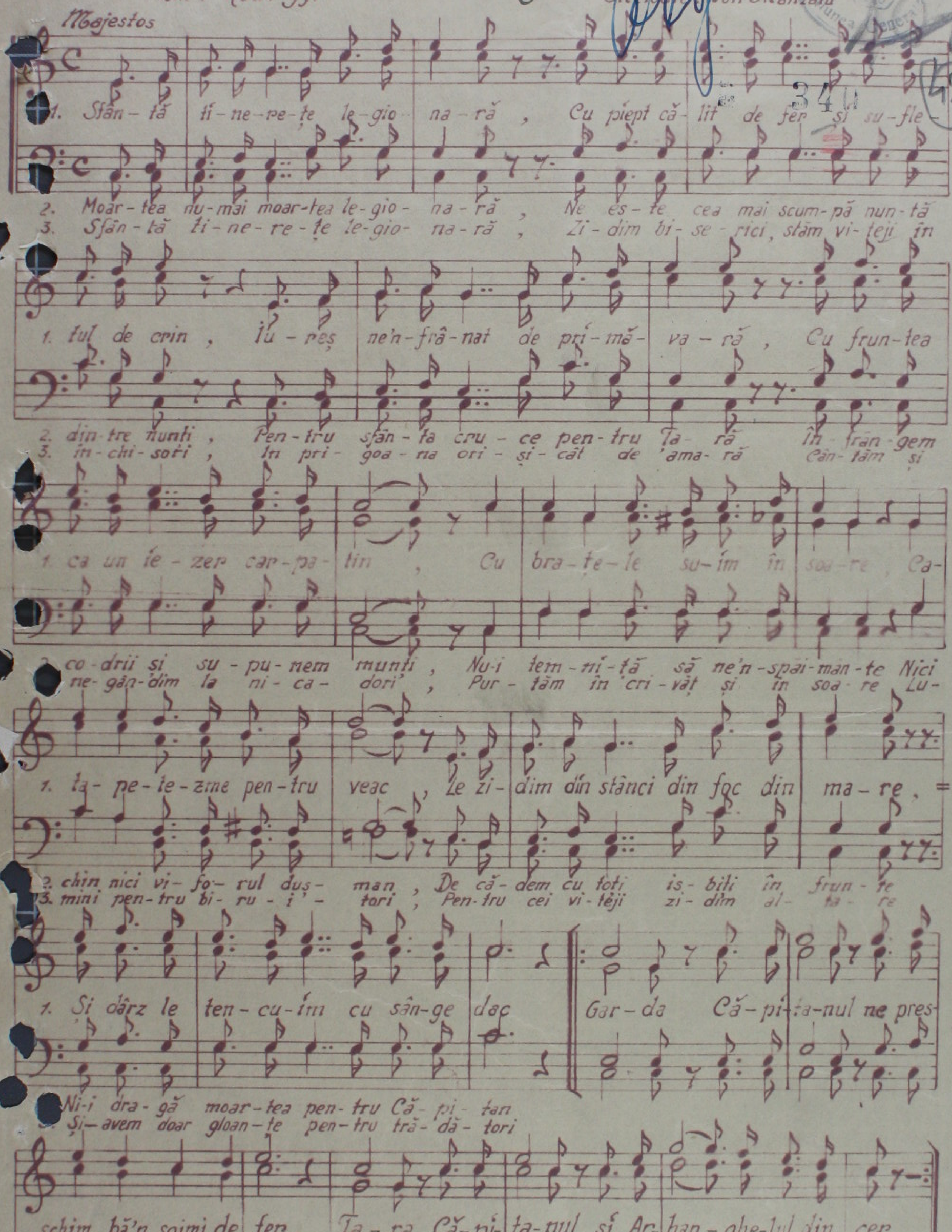

Corpul Răzleți

Corul Legiunei

ARDEALUL TÂNĂR LEGIONAR

Major: Comandant aj.
Remus Țincoca

Text: Șt. Curcă

Aranj. R. Țincoca

Melodia V. Popovici

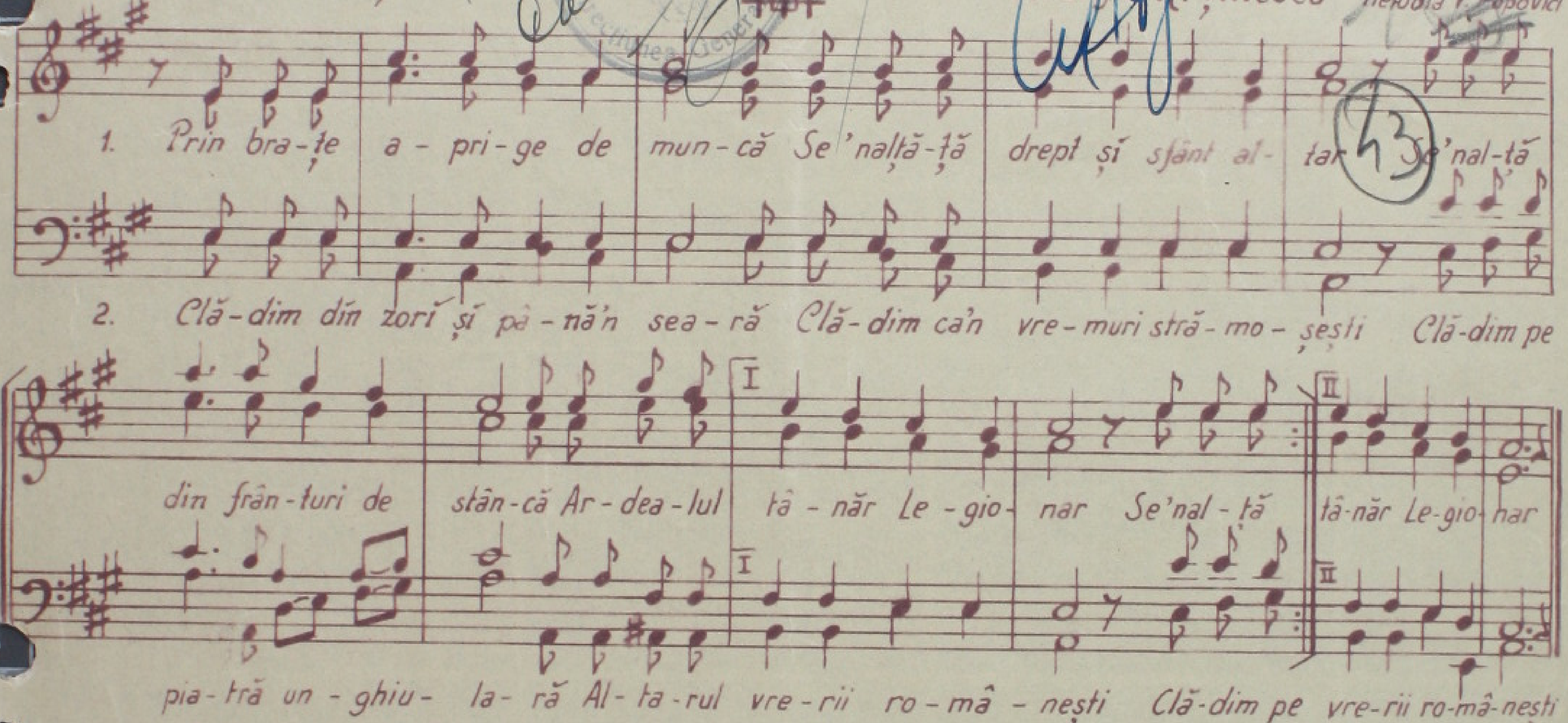

3
Din inimă legionară
Țâșnește strigăt haiducesc,
Care străbate 'ntreaga Țară
Întreg poporul Românesc } bis

4
Peste trădările din țară
Vrem uragan răzbunător
Vrem Românie Legionară
Vrem Căpitan conducător } bis

5
Mihai, Arhanghelul dreptății
Ne ocrotește sus în cer
Trăiască-ne'n veci Căpitanul
Trăiască Gărzile de fer

Corul Legiunei

CU FRUNTEA SUS.

Dirijor: Comand. aj. Remus Tincoca

Text: V. Rădulescu

Melodia după Horst Wessel-Lied
Aranj.: Remus Tincoca

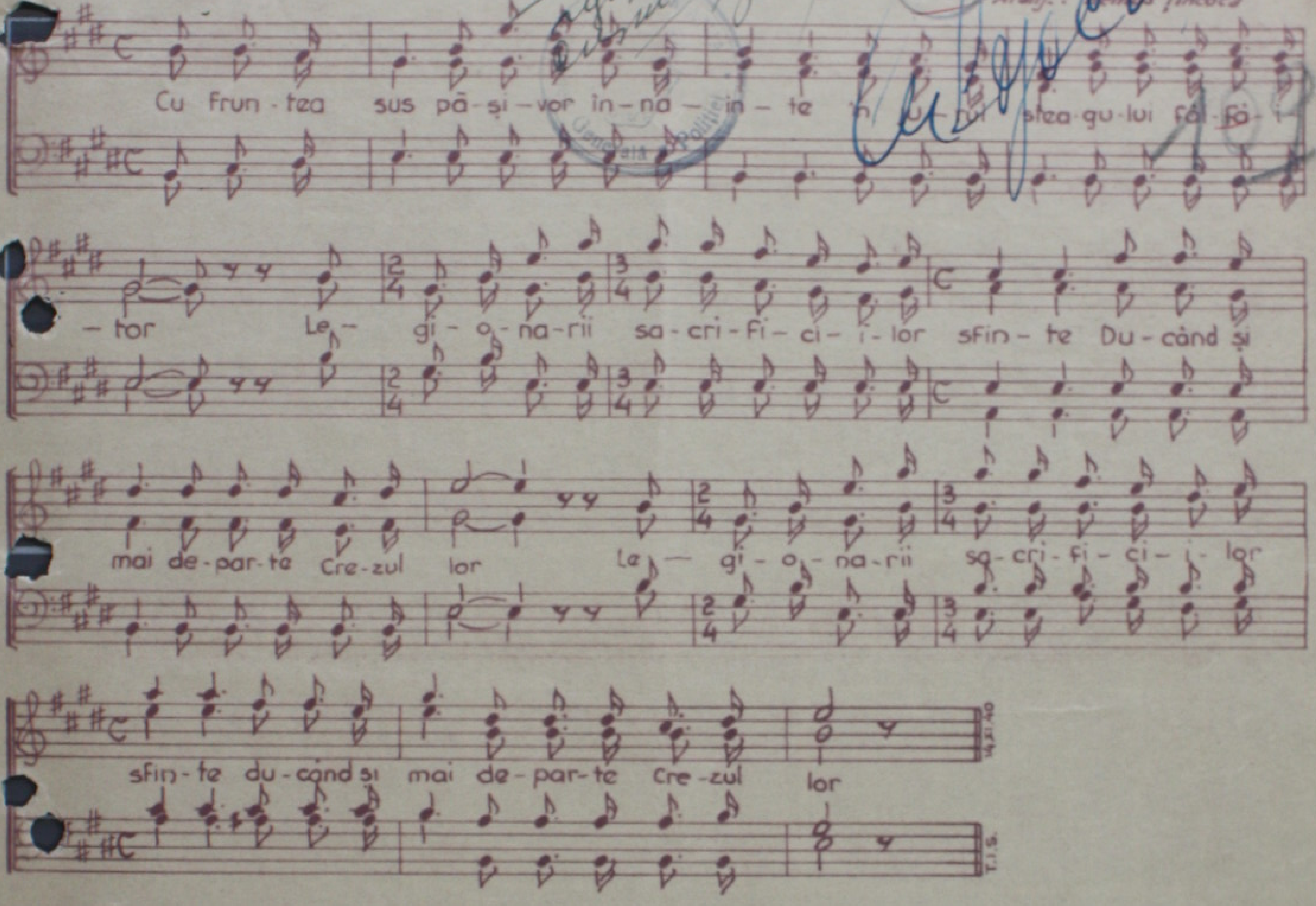

2.- Nici ziduri reci de temniță, nici sânge
Nu-i vor putea opri din calea lor
Căci noua viață nimeni nu o poate 'nfrânge
Din falnicul ei marș biruitor.

3.- Să strângă frontul cei ce vor să moară
Pentru salvarea 'ntregului popor
Veniți o Românie nouă să răsară
Din jertfele de sânge-a tuturor.

1.- Drapelul sus și rândurile strânse
Legiunea trece'n viu și aspru pas
· Cei ce-au căzut uciși de gloanțele dușmane
Pășesc în rând cu cei ce au rămas.

2.- Din calea legionarilor în lături
Loc faceți la ai voștri luptători
Spre Gardă se îndreaptă zeci de mii de glasuri
Cu dor de altă viață 'n viitor.

3. S'a dat acum semnalul cel din urmă
De luptă sufletul ni-e pregătit
Curând vor fâlfâi a noastre mândre flamuri
Robia noastră va avea sfârșit.

O. G. Stoian

Corpul Răzleți 343

C[illegible]ul Legiunei

[illegible]: Al. I. Popescu

18-II-944

Ștefan-Vodă

Dirijor: Comand. aj. [illegible]ncoca

Aranj.: [illegible]ncoca

Majestos

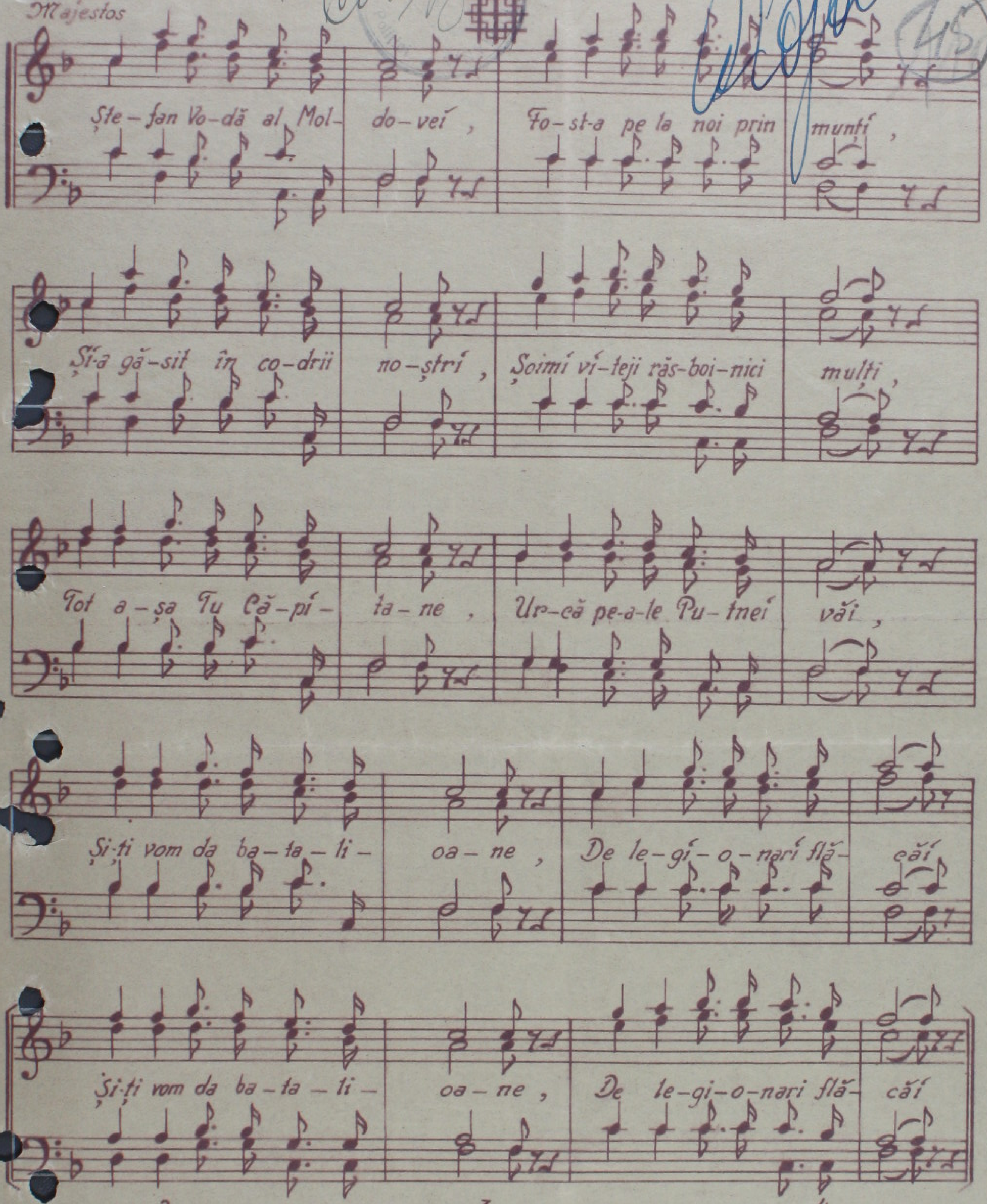

2.

Știm că tu de multă vreme,
[illegible] lupți ca un erou
Să scapi Țara care geme,
Și să-i dai un suflet nou
Să ne scapi pe noi țăranii,
Care suferim din greu
Căci tâlharii și jidanii
Ne tot sug mereu, mereu } bis

3.

Tudor al Vrâncioaiei este
Numele ce-l purtăm noi,
Căci străbuna din poveste
Ne-a dat sânge de eroi.
Acest sânge pentru tine
Gata suntem să-l vărsăm;
Căci măreața clipă vine
Țara să ne-o apăram. } bis

4.

Tu, Codrene, ești nădejdea
Ce ne-a dat-o Cel din cer,
Tu ne spulberi desnădejdea,
Tu și Garda ta de Fier
Ia, cum știi, în mână, cnutul,
Și Românii nu mai pier,
Căci vor sta mereu sub scutul
Mândrei noastre Gărzi de Fier } bis

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

Corul Legiunei

IMNUL ROMÂNILOR SECUIZAȚI

Dirijor: Comand.-ai R. Tîncoca

Muzica: Ion Mânzatu

Cuvinte: Dr. Comaniciu

Timp de marș

344

46

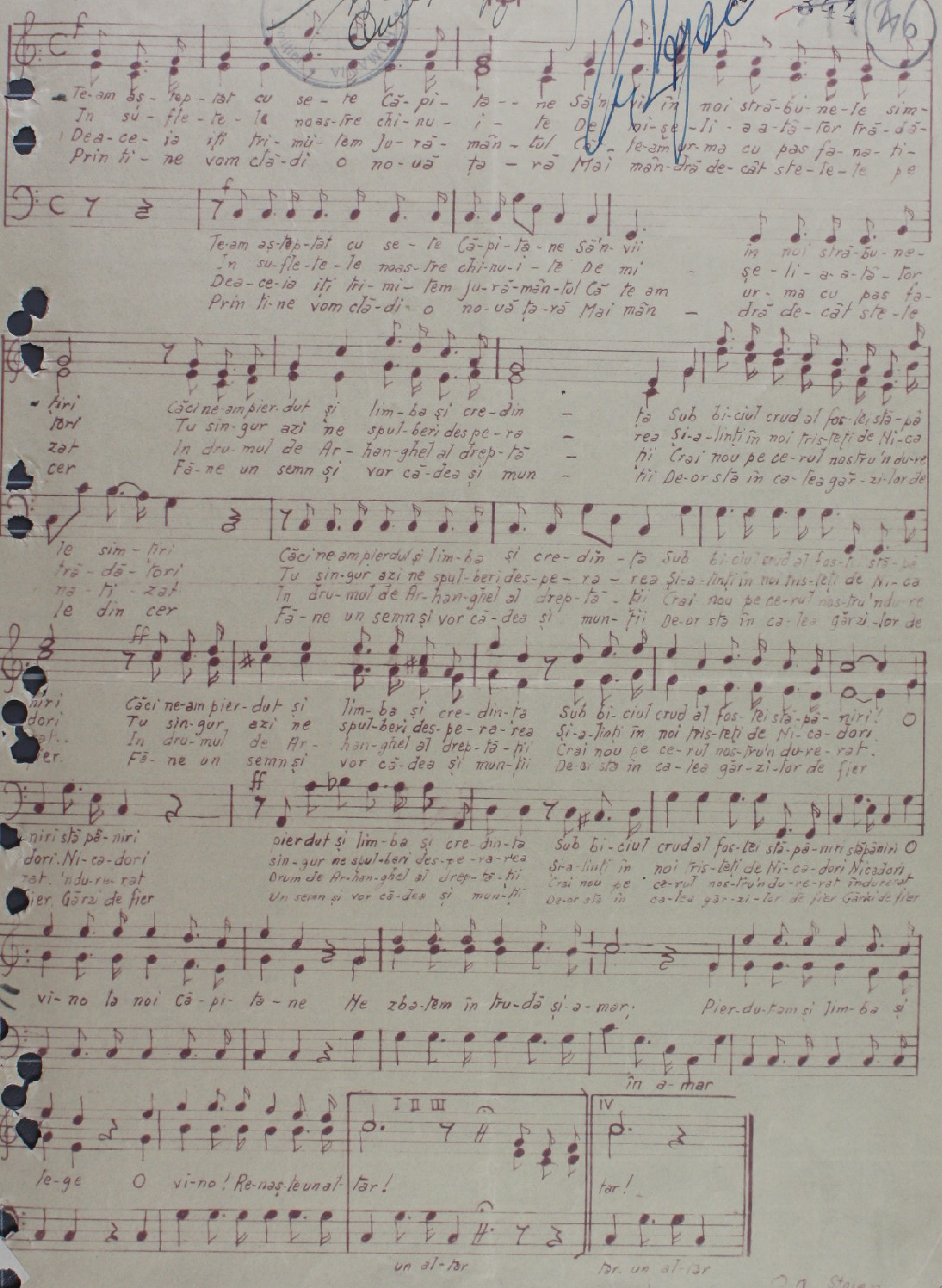

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

CORUL LEGIUNEI

MARȘUL LEGIONARILOR DIN STOROJINEȚ

HUȘCU

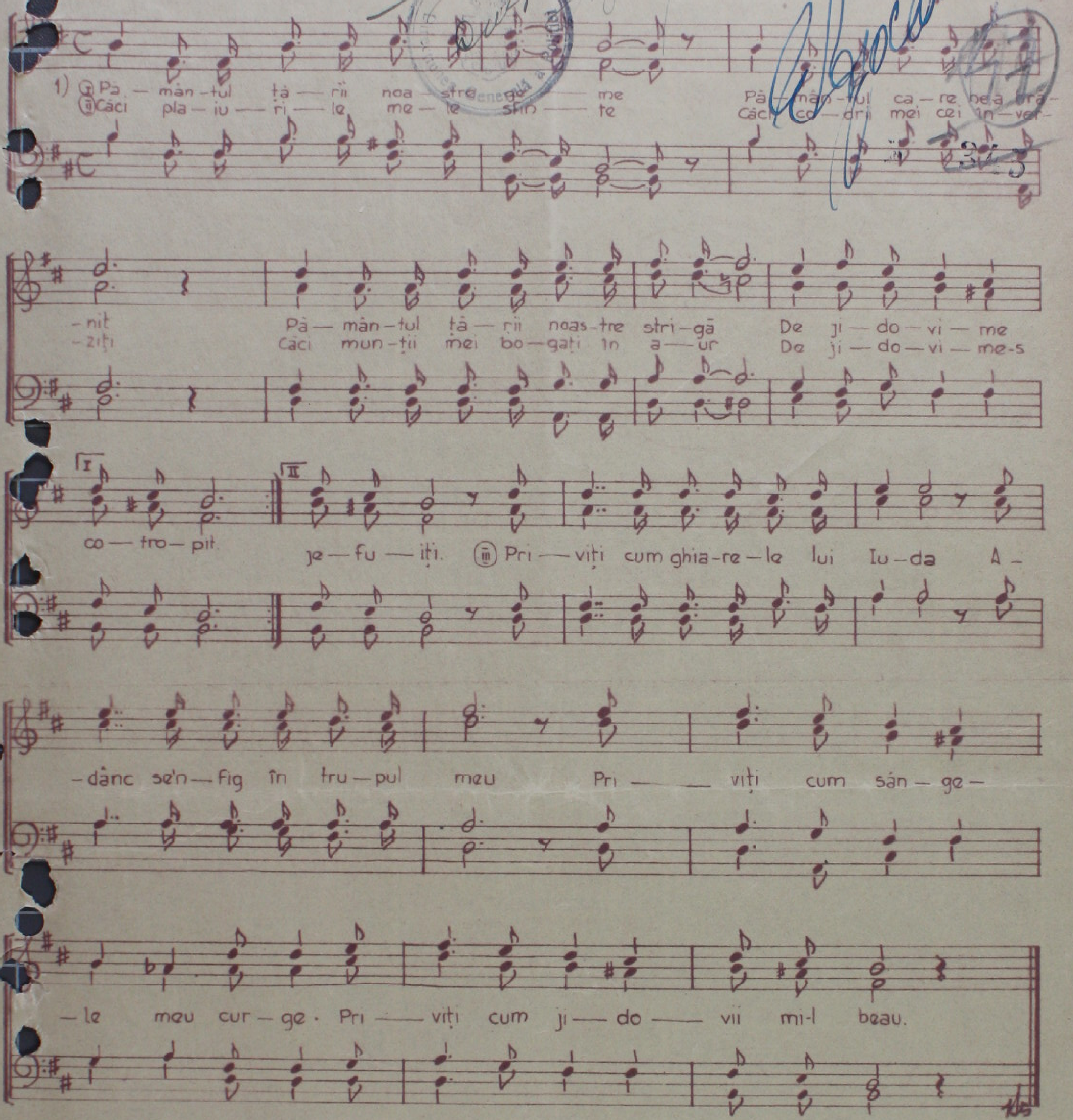

- 2 -

1. Iar Fiii mei murind de foame
Ajuns'au slugă la jidani
Căci Frați de-un sânge și de-o mamă
Vândut-au neamul la jidani
II. In lături Iudo, neam de șarpe
In lături jidoviți păgâni
In lături șerpi, nu scoateți capul
Căci apucăm securea'n mâini
Destul ne-ați supt în Țara noastră
Destul avutul ne-ați furat
Destul ne-ați sărăcit copiii
Destul, dar încă n'ați plecat.

- 3 -

I. De Turci, de Leși, scăpat-am țara
Tătari, Maghiari înverșunați
Dar la jidani de vom lăsa-o
Ne-or blestema ai noștri frați
II Ca ieri cu sânge cald plătit-am
Scăpând de Ruși acest pământ
Dar la jidani de vom lăsa-o
Nu ne-or primi frați'n mormânt
III Veniți creștini din toată țara
Veniți dreptatea e cu noi
Veniți să apărăm pământul
Veniți la crâncenul război

FINAL
III Veniți creștini cu mic cu mare
Veniți că vremurile cer
Veniți vă cheamă Căpitanul
Veniți în Garda cea de Fier.

A. Q. Stoian

CORUL LEGIUNEI

CÂNTECUL EROILOR MOȚA-MARIN.

Versuri Radu Gyr.
Muzica I. Manzatu

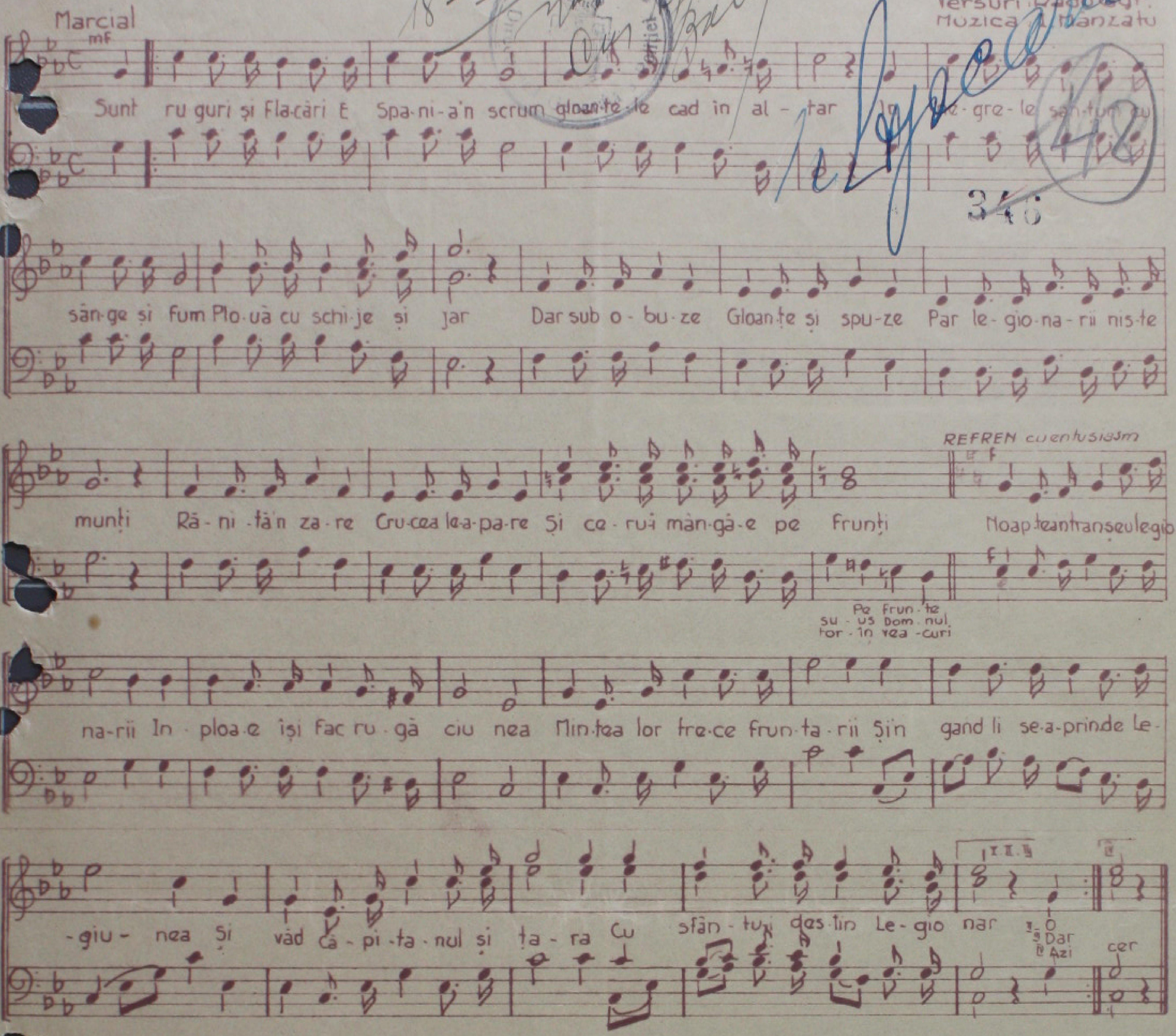

I. Obuzele tună, împroașcă oțel
Tancuri pornesc ca din iad
Și Moța e'n frunte, Marin lângă el
Roșii granatele cad
Printre rețele
Mine, șrapnele
Schijele plouă fier de sus
Loviți în frunte
Cu brațe frânte
Cad legionarii lui Isus

REFREN: Moța în șanț plin de sânge
Șoptește murind rugăciunea
Moartea la pieptu-i ne strânge
Să crească mai mândră Legiunea
Să faci Căpitane o țară
Ca soarele sfânt de pe Cer.

III. Dar jertfele sfinte ard pururi în noi
Jertfele ne-au mântuit
Și cresc din morminte Martirii-Eroi
Neamul se 'nalță sfințit
Legiunea 'ntreagă
Jurând se leagă
Ca să urmeze jertfa lor
Din legăminte
Și jertfe sfinte
Va crește-un neam biruitor

REFREN Scumpii Eroi ne veghează
Și duc spre lumină Legiunea
Toți vrem o moarte vitează
Ca Ei ne șoptim rugăciunea
. Să faci Căpitane o țară
Ca soarele sfânt de pe Cer.

IV Azi sfintele oase le-am pus temelii
Vajnice neamului Dac
Și ele înfruntă de-acum vejnicii
Stânci tencuite cu veac
Dar de-or să vie
Vremi de urgie
Pentru destinul Legionar
Din oseminte
Și jertfe sfinte
Cei doi Eroi vor crește iar

REFREN IV Moța, Arhanghel și munte
Marin ca o flacără mare
Cu Căpitanul în frunte
Ne-or duce în viscol de soare
- Să faci Căpitane o Țară
Ca soarele sfânt de pe Cer.

O. A. Stan

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

18-II-944

347 ~~52~~

Corul Legiunei

Imnul Legiunii

SCULAȚI ROMÂNI

Dirijor: Comand.-aj. R. Tincoca

Tempo de marș.

Cuv. I. Ilieșiu Muzica: Armistrate

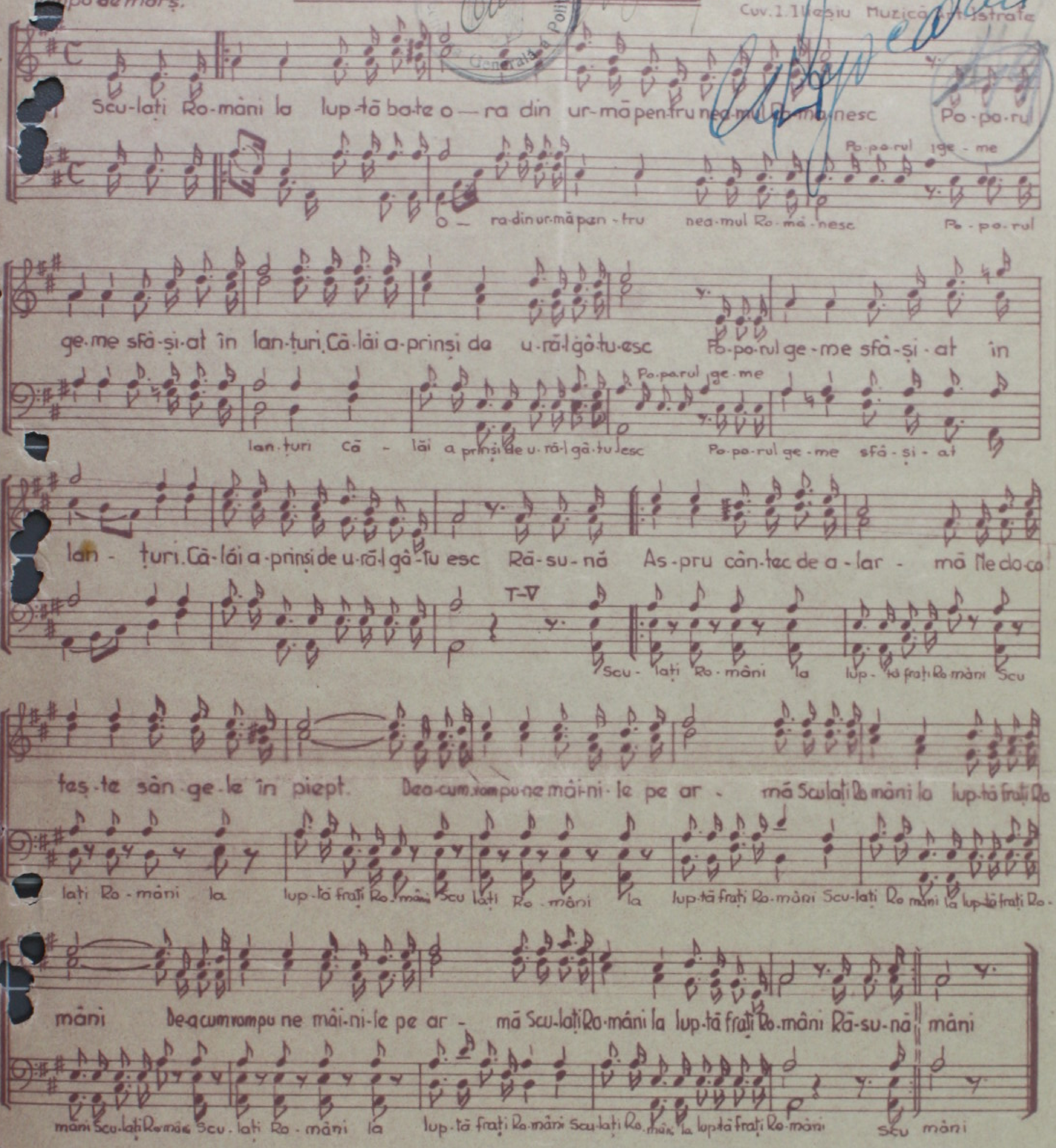

II

E timpul să pretindem azi dreptate
Și pentru cei săraci și-obijduiți
Căci veacuri lungi ne-au copleșit dușmanii
Și ne-au sfruntat păgâni ne legiuiți
Îi-om îneca în râu adânc de sânge
Asemeni șerpilor îi vom strivi
Avem credința'n cer și vom înfrânge
Sculați Români, la luptă frați Români

III

La luptă frați creștini, ne cheamă țara
Să curățim de-atâtea lipitori
Abuzul se întinde în palate
Tâlharii ne despoaie de comori
Dar clătina-vom munți din temelie
Cu pieptul nostru râuri vom opri
Și ne vom scoate neamul din robie
Sculați Români, la luptă frați Români

IV

Schimba-vom anarhia și ruina
Prin muncă herculană și avânt
Căci legiunea fi-va totdeauna
Și celor răi le va săpa mormânt
Pe rug vom arde lașii, toți nebunii
Și cu pământ îi vom amesteca
Vom sfărâma azi idolii minciunii
Sculați Români, la luptă frați Români

V

Sculați Români, la luptă țara plânge
Pericolul s'apropie de noi
Jidanii stau la masă cu desfrâul
Sculați Români, la luptă frați Români
Răsună aspru cântec de alarmă
Am suferit și am răbdat destul
De-acum vom pune mâinile pe armă
Sculați Români, la luptă frați Români.

CNSAS
Direcţia Cercetare,
Expoziţii, Publicaţii

– 5 18-II-944 Capt. Balaş

Lejocaru (5)

Mai ales că în camera unde sunt acum de ori nu arde becul. De nenorocire. Îmi trece prin minte că e un semn rău. 303

Pentru prima dată în viaţa mea voi face Învierea fără lumină. Pe întuneric. Singur. Dar ofiterii şi plutonierul după multe încercări au aprins lumina. Mi-au adus şi o lumânărică mică de ceară, pe care mi-a dat-o cu o deosebită bună voinţă.

Eu, în puţinele minute de vizită regulamentară de două ori sau trei ori pe zi, nu vorbesc cu nimeni. Nici ei n'au ce să-mi spună, nici eu nu-i întreb nimic. Singurele lor cuvinte sunt: Aveţi nevoie de ceva? la care eu răspund întotdeauna: „Nu" Dar simt din ochii lor, că ei înţeleg toată tragedia mea sufletească.

Îşi dau seama şi de importanţa culpei mele, şi de răspunderea Conducerii de peste un milion de suflete în care joacă soarta unei Naţii şi de durerile care-mi străpung inima pentru cei de acasă şi pentru fiecare din sutele sau chiar miile de legionari care în clipa aceasta primesc aceleaşi negre chinuri. – Înţeleg şi situaţia de umilire în care sunt aruncat. Căci privaţiunea de libertate e una, iar ceeace e cu mine, e umilire, e degradare până la maximum a fiinţei umane. – Ceeace nu înţeleg, sunt poate multe şi toate diavoleştile planuri care se pun acum la cale pentru muncirea mea şi a mişcării mele. Se caută cu orice preţ ceva pentru a se smulge o condamnare mare, ori deschiderea într'o formă a procesului Duca, ori amestecul meu în procesul

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

Corul Legiunei
Corpul Răsleți
Dirij. Com. Ljut. R. Țincoca.

18-II-944

CANTEC DE BIRUINȚĂ.

348 53

Miercurea Ciuc Iunie 1938

Muzica: I. Man...
Text: ...

Majestos

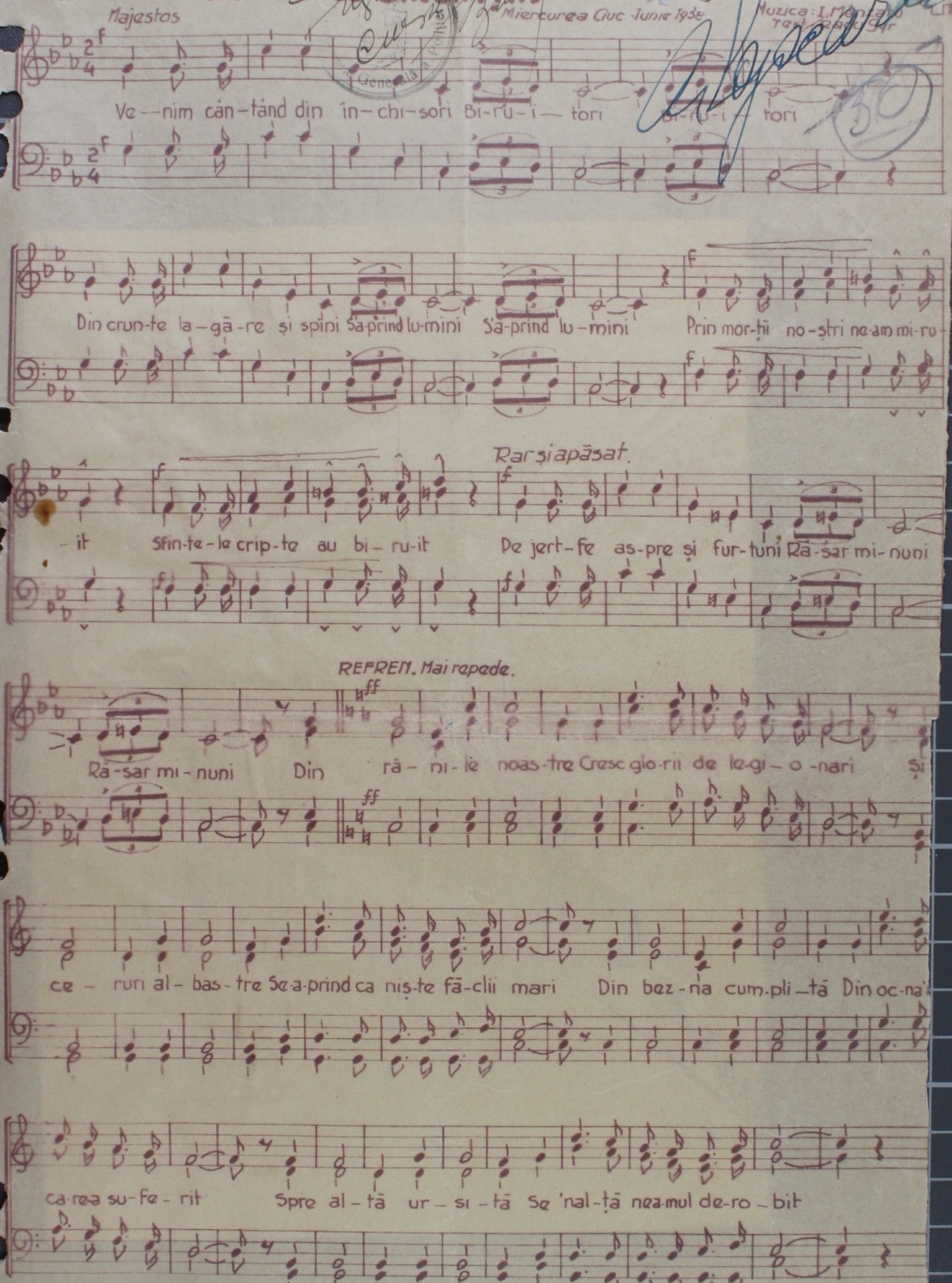

2. Se frâng sub pașii noștri grei
Toți cei mișei -bis.
În lanțuri trupul ne-a scrâșnit
Dar am zidit Alt răsărit
Am înfruntat prigoane și chin
Pentru credință în alt destin
Iar astăzi făurim sub cer
Un veac de fier -bis.

ACELAȘ REFREN

3. Dreptatea noastră de granit
A biruit -bis.
Duhul martirilor eroi
Stă peste noi -bis.
Cu pieptul ars de grindini și vânt
Tu Căpitane trădări ai frânt
Și mari destine Românești
Împărătești Tu stăpânești

ACELAȘ REFREN

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

FILĂ DE CERTIFICARE

Prezentul dosar conține un număr de 50 file, plus — file opis și a fost verificat de SOGOR IVAN
DATA 31.05.2010

Con